

de deel verharding over Israel

de deel verharding over Israel

ROMEINEN 9,10,11

DOOR: D.AVNON
(Bewerking: H.Boele)

Hoofdstuk 1

24 Want indien gij afgehouden zijt uit den olijfboom, die van nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom ingeent; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geent worden? 25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. 26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. Romeinen hoofdstuk 11:25

Goede dag iedereen, en welkom, naar een studie die wij nu beginnen in de brief van de apostel Paulus aan de Romeinen hoofdstuk 9,10, en 11. Het is een belangrijk onderdeel binnen deze brief, het is ook een moeilijk onderwerp, een moeilijk onderdeel, wij moeten ons goed concentreren, en alles goed voor onszelf op papier zetten, zodat wij het duidelijk voor onszelf zien en ook aan anderen kunnen uitleggen. Romeinen 9,10,11 vormt een onderdeel in de brief aan de Romeinen, we hebben gezien dat we in Romeinen 1 tot 8 een bepaalde opbouw hebben, in Romeinen 9-11 hebben ook een bepaalde volgorde, en in Romeinen 12-16 behandelen wij de praktijk of de praktische punten, zoals: hoe moeten mensen onder de genade gaan leven.

Dus als wij een duidelijk overzicht willen maken: Romeinen 1-8: rechtvaardigheid door genade en wat genade doet. Romeinen 9-11: de bedeling van genade en wat er met Isra•l gebeurde. Romeinen 12-16: hoe moeten wij onder de genade leven. Als wij Romeinen 9-11 proberen in te delen, dan zeggen wij dat in Romeinen 9 de apostel spreekt over de uitverkiezing van het volk in de verleden tijd. In hoofdstuk 10 spreekt hij over Isra•ls huidige behoudenis. En in Romeinen 11 is het de opwekking of de vernieuwing van het volk en de toekomst, in de toekomst zal God het volk opnieuw opwekken, opnieuw roepen voor hun bediening, die Hij tevoren voor hen heeft bestemd.

Het is interessant om te zien dat de apostel Paulus in hoofdstuk 9,10,11 op dezelfde wijze opent, eigenlijk schreef hij deze brief in de vooravond van Isra•ls op zij zetting. Wij zeggen nu ook: de Gemeente is Gods uitverkoren volk, waarvoor? Om Zijn onnaspeurlijke rijkdom te vertellen, God heeft de Gemeente uitverkoren om het volbrachte werk van Christus aan het kruis te vertellen. Maar Isra•l is ook Gods uitverkoren volk, om het Koninkrijk Evangelie te prediken. De Gemeente die Zijn Lichaam is is niet uitverkoren in de plaats van Isra•l, is ook niet in de plaats van Isra•l gekomen, maar wij als leden van het Lichaam van de Gemeente hebben een andere roeping, een andere verkiezing, wij zijn gekozen om de onnaspeurlijke rijkdom van Christus aan al de overheden en de machten te vertellen en daar moet je goed onderscheid in maken. Veel mensen, als het gaat over uitverkiezing, halen twee dingen door elkaar. Ze halen de roeping van Isra•l door elkaar met de roeping van de Gemeente.

de deel verharding over Israel

In Romeinen 9:1 lezen wij: Paulus huilt om hen, Paulus was een Jood uit de Joden, zoals wij in de Filippensenbrief lezen, hij was Isra•liet uit de Isra•lieten, die buiten zijn tijd is ge-boren, uit genade zijn zijn ogen geopend, en hij huilt om die mensen.

En wat zegt hij in hoofdstuk 10:1?

Dat was de blunder van Isra•l, ijver zonder verstand. Net als veel medegelovigen, zij hebben veel ijver voor God, maar zij gebruiken hun verstand niet, het Woord Gods, zij hebben zoveel kracht in het Woord, zoveel energie stoppen zij in hun bediening, zonder de tijd te nemen om Gods Woord te bestuderen, of het Woord recht te snijden, om duidelijk Gods wil te zien, en dit dan ook bekend te maken.

In Romeinen 11:1 zegt hij:

Wat zien wij hier? Drie keer dezelfde opening. Ten eerste geeft hij getuigenis over Isra•l, het is voor hem een droefheid dat Isra•l nu aan de zijkant is gezet. Ten tweede in hoofdstuk 10 dat zij ijver zonder verstand hebben. En ten laatste hoofdstuk 11, ja, maar God heeft hen niet verstoten, de blindheid die over Isra•l is gekomen is van tijdelijke aard, het is voor enige tijd.

Ja, wat wij hier zien is dat de apostel Paulus van zijn volk hield, het was een grote liefde. Als je kijkt in je eigen familie, omgeving of naar jezelf, vaak zijn wij met weinig of de enige in de familie die door de genade Gods zijn gegrepen, en daardoor krijgen wij juist een extra liefde voor hen, want wij hebben een boodschap voor hen. Als wij de Heere niet zouden kennen, wat is dan familie? Voor de ••n betekend familie wel wat, voor de ander minder. Maar op het moment dat de liefde van God in ons leeft, is familie heel belangrijk, dan kun je hen juist de weg van behoudenis vertellen. Paulus had een grote liefde voor zijn volk. In deze verzen: Rom.9:1-3 zou hij zelf wel verbannen willen zijn van Christus, het heeft ook te maken met de tijd van genade, de bedeling van genade heeft veroorzaakt dat Isra•l aan de zijkant staat, en het is de wens van de apostel Paulus, dat dat zal stoppen, hij wil zelf wel verbannen worden van Christus, opdat zij gered kunnen worden. Maar op de weg van Damascus heeft God hem duidelijk een bediening gegeven en hij boog voor God. Dus dat kan niet, maar het laat duidelijk zien wat er in zijn hart gebeurd. In zijn hart wenst hij zelf wel verbannen te zijn van Christus voor zijn broeders, voor zijn volk, zodat zij gered kunnen worden.

We gaan naar Romeinen 11:26 Het is mooi om te zien hoe de apostel Paulus aan de •ne kant verlangt om zelf verbannen te worden voor hen, maar aan de andere kant weet hij dat zij behouden zullen worden. Als wij verder gaan met deze hoofdstukken 9,10,11 is het belangrijk om de invalshoek te noteren. De apostel Paulus schrijft hier over de nationale uitverkiezing van het volk, vergeet dat niet! Het feit dat veel mensen, en uiteraard de hele reformatische theologie in een dwaling zijn terecht gekomen, is omdat men Romeinen 9,10,11 als een individuele uitverkiezing interpreteert. Terwijl het heel duidelijk is dat de apostel daar een nationale uitverkiezing leert. Het gaat over Isra•ls uitverkiezing, Jacob boven Ezau, het gaat niet over individuele waarheid. Het gaat niet over individuele waarheid zoals wij straks het onderwerp van de Olijfboom gaan behandelen. Het gaat om een nationale waarheid, het heeft met bedelingswaarheid en niet met een praktische of individuele, persoonlijke waarheid te maken. En dat zal ik telkens herhalen, zodat wij dit duidelijk voor ogen zien. Laten wij voordat wij verder gaan nog een belangrijk punt doornemen in Romeinen 9:3,

Het is belangrijk om hier een notitie te maken dat Paulus hier spreekt over zijn broeders in het vlees, die mijn maagschap zijn naar het vlees..., hij spreekt hier over het volk Isra•l, zij zijn allemaal geboren uit Abraham, Izaak en Jakob, en hij noemt hen de broeders in het vlees, dat is ook om duidelijk te laten zien dat Romeinen 9,10,11 over het volk Isra•l spreekt. Aan de vooravond van

de deel verharding over Israel

Isra•ls op zij zetting noemt Paulus hen zijn broeders, broeders niet in de geest, want dat zijn de mensen die Christus hebben aangenomen, maar zijn broeders in het vlees.

Wij kunnen dit even vergelijken met Hebr•n 2:11 Wij weten dat de brief is geschreven aan de Hebr•n, aan de-geenen die uit hetzelfde zaad komen als Christus, het zaad van Abraham, degenen aan wie God de belofte heeft gedaan. Hij zegt hier: Hij, Die heiligt (Christus), en zij, die geheiligd worden, en Hij noemt hen broeders. In Christus zijn wij broeders, in Christus zijn degenen die uit het zaad van Abraham waren zijn broeders. Maar Paulus spreekt in Romeinen 9 over andere broeders, de kinderen van Abraham naar het vlees.

Als we naar vers 4+5 gaan, gaan we dieper in op de beloften van Isra•l, Isra•l heeft uiteraard een voordeel boven de vol-keren, in ieder geval gehad in die tijd. Als wij even een stuk teruggaan naar wat wij hebben geleerd in Romeinen 3:1, zien wij dat men door de zogenaamde verbondstheologie de belofte van Isra•l zichzelf toege•igend heeft, en zo is de leer tot standgekomen dat de kerk in de plaats van Isra•l is gekomen. Maar dat is niet het geval als wij teruggaan naar de Bijbel, in de Bijbel zelf vinden wij dat Israel haar beloften houdt, maar dat God in deze tijd werkt met de Gemeente, die Zijn Lic-haam is. In Rom.3:1,2 lezen wij:

Wij leren hier dat het eerste voordeel van de Jood was dat zij in alle tijden, eerst de woorden van God hebben gekregen. Als wij teruggaan naar Romeinen 9:3,4,5 dan leren wij wat het voordeel van de Jood is, wie is die Jood?, of wie is de Isra•liet? Want dat staat hier: welke Isra•lieten zijn, dat is het eerste facet. Er zijn een aantal facetten, het zou mooi zijn als u dat in uw Bijbel zou kunnen nummeren.

1. dus het eerste facet is: welke Isra•lieten zijn.
2. welke is de aanneming tot kinderen.
3. en de heerlijkheid.
4. de verbonden.
5. de wetgeving.
6. de dienst van God.
7. de beloftenissen.
8. welke zijn de vaders, en uit welke Christus is

En hij besluit met: van wie zijn de vaders, en uit wie Christus is, Christus kwam uit het volk Isra•l, Hij was niet zomaar een mens, maar Hij was God, Die boven alles is.

1,2. Welke Isra•lieten zijn, en hij spreekt over de aanneming tot kinderen. Wij hebben gezien dat wij nu door de Geest als Gods kinderen zijn aangenomen: Rom.8:15

De heidenen hebben nu door Gods Geest de aanneming tot kinderen gekregen, deze aanneming had Isra•l al lang tevoren. Hosea 1:10,11

De aanneming tot kinderen wordt alleen toegepast op mensen die geen kinderen zijn, zoals de heidenen, eeuwenlang waren de heidenen geen kinderen van God, omdat Isra•l het verbond had-Efeze 2:11,12- , hij spreekt hier over een periode, tot de openbaring die aan de apostel Paulus is gegeven, hij leert dat Joden en heidenen ••n zijn in Christus, het is in die tijd dat de heidenen geen hoop hadden, zij waren buiten het verbond. Zodra de heiden een hoop wilde hebben, en een band met God, moest hij zich bij het uitverkoren volk aansluiten. Zodra God aan de apostel Paulus het speciale evangelie had toevertrouwd, leren wij dat de heidenen door de Geest de aanneming tot kinderen hebben gekregen. Isra•l, zoals wij uit Romeinen 9,10 gaan leren, was in die tijd aan de zijkant gezet. Maar wanneer de Gemeente opgenomen wordt, en God weer met Isra•l gaat werken, dan spreekt Hij

de deel verharding over Israel

weer via de profeet Hosea :Isra•l wordt weer als kinderen aangenomen. Die aanneming hadden zij, die aanneming was eerst aan hen gegeven, later van hen weggenomen. Nu hebben degenen die Zijn Zoon als hun persoonlijke Verlosser hebben aangenomen de aanneming tot kinderen, niet in plaats van hen!, maar het gaat voor enige tijd buiten hen om, en later wordt de aanneming tot kinderen weer aan Isra•l teruggegeven.

Hosea 2:22 - Hij spreekt hier over de periode dat Isra•l niet Gods volk is tot een periode dat zij wel Zijn volk zullen zijn.

Hosea 3:4 - Laten we niet vergeten dat dit de teksten zijn die te maken hebben met de adoptie.

We gaan terug naar Romeinen 9:4

Isra•lieten, staat voor degenen die met God zijn, God heeft nu kinderen en toen ook.

Deuteronomium 14:1 - Zo sprak God over het volk Isra•l, als Zijn kinderen.

3. en de heerlijkheid Wat betekend die heerlijkheid voor Christus?

Numeri 7:89 De glorie betekend dat de aanwezigheid van de almachtige God, van de Schepper van hemel en aarde, eerst met en onder Isra•l was. Wij lezen ook in de Kolossenzenbrief dat Christus de Hoop der heerlijkheid is (Kol.1:27), en Christus is nu in de Gemeente. En God, de ware God van Abraham, Izaak en Jacob was onder Isra•l, dus de glorie, terug naar Rom.9:4, was in Isra•l.

4. en de verbonden - God heeft, zover de Bijbel ons zegt, en daarom houden wij onszelf aan de Bijbel vast, een verbond met Israel afgesloten. De leer der verbonden is eigenlijk een aparte studie, om te kijken welke verbonden er zijn, maar alle verbonden betreffen Isra•l. God heeft de verbonden met Isra•l afgesloten, er is trouwens ••n verbond, aan het eind van de brief aan de Hebre•en: 13:20 dat een eeuwig verbond is, dat God met Zichzelf heeft afgesloten. God heeft gezworen dat Hij later, in de toekomst, onze tijd en alle tijden die daarna zullen komen, men↯sen zal redden op basis van het bloed van Zijn eniggeboren Zoon, de Heere Jezus Christus.

Hand.3:25 - Maak voor uzelf maar een lijst van deze onderdelen, dan kunt u nog extra Schriften toevoegen zodat de lijst compleet wordt.

Tegen wie spreekt hij hier? Hij spreekt niet tegen de leden van een bepaalde kerk, hij spreekt hier tegen het zaad van Abraham, de nakomelingen van Abraham, Izaak en Jacob, en tegen hen zegt hij: gijlieden zijt kinderen der profeten en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft zeggende tot Abraham: en in uw zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. Later leren wij uit de Galatenbrief dat dat geslacht de Heere Jezus Christus was, in Hem worden wij nu gezegend, in Hem zal Isra•l gezegend worden en daarna de volkeren. Dus wij leren uit deze Schrift, dat God Zijn verbonden met Isra•l heeft afgesloten, wij hebben ook nog Efeze 2:12 dat ons duidelijk leert dat in de tijd dat God het verbond met Isra•l sloot, wij, in die tijd zonder Christus waren, vervreemd van het burgerschap Isra•ls en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende en zonder God in de wereld.

We gaan naar het volgende punt;

5. de wetgeving - Wij weten dat de reformatorische theologie zich de verbonden toe-eigent maar ook de wetgeving. De wetgeving is ook aan Isra•l gegeven. Als wij b.v. Romeinen 3:2 nemen, zien wij

de deel verharding over Israel

dat God Zijn Woorden, dus ook Zijn wetgeving aan hen toevertrouwt. De wet doet zonde kennen, wij lezen nog iets over de wet:

1 Korinthe 1:21 Eerst probeerde God de wereld in Zijn wijsheid te leren, daarna kwam de dwaasheid. En de wijsheid van God was de wetgeving, in de wetgeving zoals hij aan Mozes was gegeven staat veel van Gods wijsheid, hoe zij in de woestijn moesten leven, hoe een organisatie in elkaar moest zitten. Nadat de wereld die wijsheid van God niet wilde erkennen heeft God besloten om de wereld in dwaasheid te redden. Wij hebben in het Oude Testament ook Schriften die laten zien dat God de wet, de tien geboden aan Isra•l heeft gegeven. In Johannes 1:17 leren wij ook iets duidelijk.

6. en de dienst van God. De dienst van God betekend de regels die God aan de mensen heeft gegeven om Hem te dienen, en de enige ware godsdienst was de Joodse of Isra•litische godsdienst. Alleen aan hen gaf God de ware regels hoe ze Hem moesten dienen, en deze dienst hield veel uiterlijke dingen in, hierover lezen wij in het Oude Testament, straks gaan wij ook naar de brief aan de Hebr•n. Als wij tegenwoordig over alle andere godsdiensten spreken, hebben wij het over valse godsdiensten, mensen die denken dat hun dienst voor God is, maar het is voor de bevrediging van hun eigen religieuze gevoel.

Johannes 4:22 De zaligheid is uit de Joden, en God wil mensen die Hem in de geest dienen. Tegenover het volk Isra•l stonden toen de Samaritanen, zij hadden een eigen tempel gebouwd, maar God was niet bezig met de Samaritanen, Hij was bezig met het volk Isra•l. De zaligheid is uit de Joden, heeft de Heere Jezus duidelijk gemaakt. Dus deze mensen waren eigenlijk bezig om hun eigen dienst van God op te richten, maar niet de dienst voor de ware God.

Romeinen 12:1 - God geeft hier een duidelijke instructie wat ze moeten doen en hoe. Dus God verlangt van ons niet onze werken, maar onze redelijke godsdienst. Dat is eigenlijk dat wij ons verstand aan God geven, en als God de besturing krijgt over onze verlangens en ons verstand dan komt de rest vanzelf. Maar God verlangt dat onze dienst onze redelijke godsdienst is.

Hebr•n 9:3,10 - Wij zien hier dat Isra•l een godsdienst, een samenkomst had, een aangewezen, rituele godsdienst. In vers 10 lezen wij dat die bestond uit spijzen, dranken, en verscheidene wassingen, en rechtvaardigmakingen des vlees tot op de tijd der verbetering opgelegd. Al deze rituele of uiterlijke onderdelen van de godsdienst waren tijdelijk van aard, tot de tijd der verbetering, en die tijd is gekomen toen Christus aan het kruis alles heeft volbracht, en later via de apostel Paulus leren wij wat Hij heeft volbracht.

Kolossenzen 2:21,22 - Dus de ware weg om God te dienen is eerst aan Isra•l gegeven, niet aan de heidenen, die hadden allerlei rituelen en afgoderij, niet aan de Rooms Katholieke kerk, hoewel die mooi lijkt om te zien, in de loop der eeuwen hebben zij hun eigen dienst opgericht, en als u goed kijkt is het een kopi•ren of over nemen van de Joodse of Isra•litische godsdienst, niet aan de protestantse kerk of welke kerk dan ook. Want de dienst is een geestelijke dienst, de dienst begint ook niet om b.v. 10 uur of om 10.30 uur, maar ze begint op het moment als een zondig mens Christus als zijn persoonlijke Verlosser aanneemt.

7. en de beloftenissen De beloftenissen zijn uiteraard ook aan Isra•l gegeven.

Lukas 1:54 God heeft Zijn volk bezocht en Zijn beloften vervuld, de beloften aangaande de komst van de Verlosser, de Messias, de Zaligmaker.

Romeinen 9:5 8.welke zijn de vaders en uit welke Christus is.

de deel verharding over Israel

Romeinen 11:28 Deuteronomium 10:15

Alles wat God aan Isra•l heeft beloofd was niet omdat Isra•l zo goed was, nee, de Schriften zeggen duidelijk dat zij een hardnekkig volk waren, maar het was vanwege de vaders. En het karakter van God is ook altijd dat Hij nakomt hetgeen Hij heeft beloofd, Hij kan nooit liegen, op het moment dat God iets heeft toegezegd, dan komt Hij Zijn woorden ook na. Dus de beloften zijn vervuld wegens Gods woord aan de vaders, en de vaders zijn Abraham, Izaak en Jacob, daaruit komt het volk Isra•l. De vaders zijn uit het volk Isra•l en niet uit de heidenen.

En uit welke Christus is:

2 Timotheus 2:8 Dat is iets wat wij in onze gedachten moeten houden, de Christus Die wij verkondigen, Jezus Christus, uit het zaad van David, Hij is geboren voor het volk Isra•l, uit hen is Hij gekomen, ook voor de niet-Joden. ...zoveel het vlees aangaat, Welke is God boven allen te prijzen in eeuwigheid, Amen. Zoveel het vlees aangaat komt Christus uit de vaders, uit het volk Isra•l, voor de rest komen wij hier naar een Schrift die ons leert over de Godheid van Christus. Als wij spreken over de Godheid van Christus nemen wij ook:

Titus 2:13 Jeremia 23:5,6

In ons geloof is de Godheid van Christus een heel belangrijk aspect, Christus in het vlees uit Abraham, Izaak en Jakob, maar Christus was ook God Zelf in het vlees geopenbaard. Maak hier maar een studie van voor uzelf, dat is aan Isra•l gegeven en niet aan de Gemeente.

Romeinen 9:6 - Wat hebben wij hier? De beloften zijn niet uitgevallen, de beloften staan vast. God heeft de beloften niet ingetrokken, die blijven vast, maar het is Isra•l dat gevallen is. Want die zijn niet allen Isra•l, die uit Isra•l zijn, dan bedoeld Hij:

Mattheus 3:9 Het gaat niet alleen om de nakomelingen van Abraham in het vlees, maar ook degenen die in de voetstappen van zijn geloof wandelen, en deze mensen wordt ook rechtvaardigheid toegerekend. Dus niet iedereen die uit Abraham, Izaak en Jacob komt is behouden of Isra•l, en Isra•l betekend: met God, nadat Jakob met God heeft gevochten, heeft hij de naam Isra•l gekregen, hij was met God. Dus net als wij zeggen; elk kind dat is besneden of gedoopt is vanzelfsprekend behouden, want door de besnijdenis of de doop ontstaat geen verbond. Als een kind behouden is is dat alleen omdat het bloed van de Heere Jezus Christus ook voor dat kind is tot de tijd dat hij, zij zelf verantwoordelijk kan zijn voor wat het doet.

Hier hebben wij eigenlijk ook de eerste plaats waar wij nadruk moeten leggen op een bedelingswaarheid, niet de individuele waarheid, niet waarheid die met onze persoonlijke rechtvaardig-making heeft te maken, maar met bedelingswaarheid.

In vers 7 gaat het verder... Daar begint het eigenlijk, als u kijkt en u maakt een schema, dan weet u dat Abraham twee kinderen had: Isma•l en Izaak, en Izaak had twee kinderen: Jakob en Ezau, en het ging niet via Isma•l en niet via Ezau, maar het ging via Jakob. Uit Jakob krijgen wij eigenlijk ook twee lijnen, ••n lijn van gelovig Isra•l en ••n lijn van ongelovig Isra•l. Als wij over het ongelovige Isra•l spreken, hebben wij het over Johannes 8. Spreken wij over gelovig Isra•l, dan hebben wij het over Romeinen 4.

Dus nogmaals, wij hebben het hier over bedelingswaarheid, de plaats van Isra•l, en niet de individuele behoudenis. Isra•l was eigenlijk de gezant van God, of het kanaal dat Hij heeft gekozen waardoor de wereld behouden kon worden, of Christus leren kennen, God heeft Isra•l gekozen, niet

de deel verharding over Israel

de Moabieten, de Edomieten, niet de Arabieren, niet de Nederlanders of de Amerikanen, Hij heeft Isra•l gekozen.

Ik bid dat jullie in jullie persoonlijke leven de tijd zullen kunnen opbrengen, het geduld, de wijsheid en eigenlijk de trouw om deze studie te volgen, want het is belangrijk dat er meer mensen zijn die in staat zijn om Gods genade evangelie recht gesneden bekend te maken. Voor God is de glorie, alleen voor Hem, uit Zijn genade, AMEN!

de deel verharding over Israel

Hoofdstuk 2

Wij zijn in onze studie gekomen tot Romeinen 9:11, Wij hebben gezien dat niet iedereen die uit Isra•l komt Isra•l is, Abraham had twee zonen, Isma•l en Izaak, Izaak had twee zonen Jakob en Ezau, en God heeft een van hen, Jacob, gekozen om tot de vervulling van Zijn doel te komen. Telkens zal ik dit opnieuw herhalen: dat Romeinen 9,10,11 over bedelingswaarheid spreekt. Waarheid die te maken heeft met God, Die een volk heeft uitverkoren, met als doel om dit volk te gebruiken om Zijn glorie en waarheden aan de wereld te vertellen.

Romeinen 9:11

Nogmaals voordat wij deze schrift gaan bestuderen moeten wij telkens in ons achterhoofd houden dat deze verkiezing, dit voornemen, te maken heeft met de dienst van een volk, voor een bepaald doel en niet met individuele voorkeur van de almachtige God voor bepaalde personen. In dit geval, als wij spreken over Romeinen 9,10,11 vertegenwoordigen Jakob en Ezau twee volkeren, het ene volk is het uitverkoren volk en het andere niet. Als wij in de loop der tijd naar de brieven van Paulus gaan begrijpen wij, uit ons geloof, dat allen gezondigd hebben en dat God vandaag geen verschil maakt tussen mensen, als het gaat over zonde, want beiden: Jood en niet Jood, kunnen alleen door de Heere Jezus Christus zalig worden, of gered worden.

Romeinen 9:12,13

De afstammelingen van Ezau waren meerder dan de afstammelingen van Jakob, het is pas later, in de toekomst, onder het Koninkrijk dat het getal van Isra•l zo talrijk zal zijn als het zand aan de zee, of als de sterren in de lucht. Dat heeft God aan Abraham beloofd, maar in de tussentijd is Isra•l, Jakob, minder dan Ezau, en toch zou Ezau Jakob dienen, de heidenen, de nakomelingen van Ezau, de meerderheid, zullen het volk Isra•l dienen omdat de Heere Jezus duidelijk heeft gezegd dat de zaligheid uit de Joden zal komen, Hij sprak niet over deze tijd, maar in de toekomst komt de zaligheid uit de Joden. Waarom spreekt Paulus over deze waarheden? Dit moeten wij altijd in het verband, de opbouw van de studie zien, en die opbouw is:

Romeinen 8.

In Romeinen 8 hebben wij al geleerd dat God een nieuw lichaam heeft gekozen. God werkt nu: de bediening van de Geest geldt niet, door, voor een speciaal uitverkoren volk, maar geldt voor het Lichaam van Christus, geroepen mensen uit de Joden en uit de niet Joden. En dit lichaam heet: het Lichaam van Christus. En het is in het licht van deze waarheid dat Paulus nu duidelijk gaat uitleggen wat de positie van Isra•l is. Waar wij nog een keer de nadruk op moeten leggen is vers 11. In vers 11 worden wij weer met twee belangrijke woorden geconfronteerd: opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is vast bleef. God had een voornemen, een plan, een doel, en voor dat doel heeft Hij iemand gekozen, maar de uitverkiezing is voor het voornemen, in dit geval lezen wij duidelijk: Hij heeft eigenlijk de nakomelingen van een bepaalde natie gekozen, achteraf zullen wij ook zeggen, zien, dat zonder de uitleg van Paulus, wij die oorspronkelijke tekst in het boek Genesis niet duidelijk begrijpen, Genesis 25:23. Het is pas, achteraf, dat wij begrijpen dat God Jakob voor een bepaald doel heeft gekozen. En wij weten wat dat doel is.

Laten wij niet vergeten dat het heeft te maken met het voornemen, God kiest mensen naar Zijn voornemen, in combinatie met het doel dat Hij tevoren heeft voorgenomen te doen, voor dat doel kiest Hij een groep mensen, en wij moeten ook steeds kijken hoe Hij die mensen kiest? Wat staat er achter deze uitverkiezing. Het probleem begint op het moment dat mensen in on-Schriftuurlijke, onlogische vragen terecht komen, terwijl de Schrift hier heel duidelijk en eenvoudig is: het zijn de

de deel verharding over Israel

nakomelingen van Jakob die uitverkoren zijn om de macht te hebben, om een zegening voor de wereld te zijn, en niet de nakomelingen van Ezau.

Romeinen 9:12 Een herhaling van Genesis 25:23

Romeinen 9:14 een herhaling van Maleachi 1:1-5

Er wordt hier gesproken over twee volkeren, daar gaat het om, het gaat niet om individuele verkiezing, dat God Jakob meer heeft liefgehad, het heeft te maken dat in Gods plan om de wereld te zegenen, Zijn liefde en Zijn voorkeur naar Jakob uitging, naar het volk, de natie.

Maleachi 1:1-5

Hier zien we duidelijk dat de herhaling van die Schrift, puur te maken heeft met de uitverkiezing van naties, dat is onze motor, des te meer wij in theologische redematies verzeild raken, zullen wij er niet uitkomen als wij spreken over het onderwerp uitverkiezing.

(Tijdens het inspreken van de cassette leer ik ook, want naast Rom.9,10,11 en de huidige notities, heb ik hier ook nog boeken, en er zijn nog veel meer boeken over dit onderwerp, maar daar gaan wij verder niet op in, wij willen het eenvoudig houden: het feit dat het in Gods Woord staat, betekend voor mij dat iedereen het doel makkelijk moet kunnen begrijpen, en ik zal niet weten welk ander doel ik van Rom.9,10,11 moet vertellen dan dat Isra•l, het uitverkoren volk, voor een tijdelijke periode opzij is gezet, en als het gaat over uitverkiezing, gaat het om de uitverkiezing van een groep mensen voor een bepaald doel, en niet het van tevoren beslissen wie behouden wordt en wie niet.)

Romeinen 9:14

In vers 14 krijgen wij de bekende vraag: is er dan onrechtvaardigheid bij God? Zeer zeker niet! We kunnen niet aan de hand van de dingen die wij eventueel op dit moment niet begrijpen, concluderen dat God niet rechtvaardig is. Want de Bijbel, als u b.v. Deuteronomium 32:4 leest, verklaard dat God rechtvaardig is, daar moeten wij eerst vanuit gaan, en niet omdat wij bepaalde dingen niet begrijpen gelijk concluderen dat er iets mis is met God. Maar in Zijn karakter of attributen is God rechtvaardig, Hij is vol liefde, Hij is heilig, en Hij heeft een plan. Hier leren wij dat ••n van Zijn attributen alwetendheid is, Hij is alwetend en Hij is ook Degene Die alles van tevoren kan bepalen, Hij is Degene, Die ook kan beslissen naar Zijn eigen wil, Hij behoeft geen rekening te houden met de mensen. En dan zien wij duidelijk, dat het niet degene is die wil, het is nooit degene die wil geweest. Helaas koppelen mensen dat aan het vermogen van de mens om iets te doen, maar daar gaat het niet om. Het gaat er eerst om dat God van tevoren heeft bepaald dat Hij via Isra•l gaat werken, en zelfs het volk Isra•l, heeft aan den lijve ondervonden, dat het niet degene is die wil, maar dat het uit genade is. Want als wij de andere Schriften lezen over genade, zoals b.v. Rom. 3:2 7,28 dan begrijpen wij dat zelfs Isra•l zich gestoten heeft aan de rots, Isra•l wilde zijn rechtvaardigheid zelf opbouwen, maar het is niet degene die dat wil, het is eerst gehoorzaamheid aan de weg die God heeft bepaald. Laten wij niet vergeten dat deze lijn door heel de Bijbel heenloopt - van Genesis tot Openbaring, het is altijd God Die de ontmoetingsplaats bepaalt, en het is de mens die naar de ontmoetingsplaats moet komen,lopen, of dat nu naar de tempel is of naar het kruis, of naar het bloed van de Heere Jezus Christus, of in deze tijd, dat wij God door de Geest kunnen dienen, het is altijd God Die verwijst waar wij naar toe moeten lopen.

de deel verharding over Israel

Hier zegt hij dus dat de rechtvaardigheid van God nooit in het geding mag komen.

In Romeinen 9: 15 zegt hij:

Dat is de keus van God, dat is Zijn privilege, of voorrecht, recht om Isra•l als het gezegende volk te kiezen en niet de nakomelingen van Ezau, het is Zijn voorrecht, om de nakomelingen van Mozes te kiezen en Farao als instrument te kiezen, in beide gevallen moeten wij dat duidelijk in ons achterhoofd opslaan en ook aan andere mensen doorgeven, dat de sleutel voor dit hoofdstuk: natie is. En nogmaals het gaat om twee nati•n, en niet over individuele rechtvaardigheid.

Romeinen 9:17

Wij leren ook hier dat Farao een instrument is, door hem zal God werken en Zijn kracht laten zien aan de mensen. Het is menselijke redenatie en graven in de achtergronden als er vragen bij komen zoals: wat was er gebeurd als Farao het niet had gewild? Kon Farao zich tegen de wil van God verzetten? Maar dat is niet aan de orde. Wat wij weten is dat God Farao gebruikte, wij weten dat ook God van tevoren weet wie in Hem zal geloven en wie niet. En wie Hij kan gebruiken en wie niet. Maar wij moeten in onze Schriftuurlijke uitleg eerst geconfronteerd worden met de Schrift zelf. Onze argumentatie moet eerst gebaseerd zijn op wat er staat en niet op wat er niet staat. Als wij spreken over Romeinen 9:14-17 spreken wij over Gods barmhartigheid over degenen die Hij wil, laten wij in dit verband ook Exodus 32 lezen. Mozes was weg en als wij verder kijken wat er gebeurde met de mensen, of in vers 10: God wilde Zijn toorn uitstorten, om de huidige natie te vernietigen en van Mozes een nieuwe natie te cre•ren, maar Mozes gaat er tegenin :11. En in vers 26 maakte Mozes scheiding in het volk tussen degenen die God wilden volgen en wie niet.

Later als wij Exodus 33:19 lezen vraagt Mozes aan God genade voor deze mensen. Uiteindelijk, en hier spreekt Zijn karakter, Ik zal genadig zijn... God is rechtvaardig, God is barmhartig, God houdt voor Zichzelf de mogelijkheid genadig te zijn wie Hij genadig wil zijn.

Tot nu toe hebben wij de gebeurtenissen in Romeinen 9:1-17 gezien. Nu ga ik terug naar die verzen om het hoofdmotto van het hoofdstuk te benadrukken. Kijk, mensen vallen vaak over het punt van de uitverkiezing, of het voornemen van God, maar zij vergeten heel snel wat het centrale onderwerp van Romeinen 9 is. Het centrale onderwerp is eigenlijk het volk Isra•l, het volk Isra•l is opzijgezet, en waarom?

Als wij spreken over Romeinen 9:6-13 is het onderwerp: uitverkiezing, God heeft een volk gekozen.

Romeinen 9:14 het onderwerp is: eerlijkheid, is God rechtvaardig? Dit willen wij even uitdiepen, want als wij Romeinen 9:6 lezen komen wij achter iets heel belangrijks. Als er iets gebeurd en iemand wordt opzijgezet, dan is de eerste vraag die in ons hoofd opkomt: Was Gods Woord niet goed? Was er iets in Gods plan niet goed? Dat is niet het geval, omdat Gods Woord en de beloften een belangrijke effectiviteit hadden, God gebruikt Zijn Woord, Hij gebruikt altijd Zijn Woorden en beloften om de mensen die Hij heeft gekend te roepen, dus dat heeft Hij gedaan, en het Woord heeft gewerkt, vergeet dit niet. Dus als iemand opzijgezet wordt, en in dit geval is het Isra•l, aan de andere kant kunnen het de heidenen, of mensen die verloren zullen gaan zijn. Wij, als mensen, geven God vaak de schuld, terwijl het Bijbelse principe is, dat God rechtvaardig is, Hij heeft Zijn Woord gebruikt, Zijn Woord heeft het werk gedaan, in het roepen van degenen die God heeft uitverkoren. Maar het zijn meestal de mensen die deze roeping verwerpen. Dus laten wij niet vergeten, als wij het hebben over Romeinen 9:6 dan zien wij duidelijk dat Gods Woord zijn werk heeft gedaan. Gods Woord is niet uitgevallen, maar... die zijn niet allen Isra•l, die uit Isra•l zijn, dat is het punt. Het punt

de deel verharding over Israel

is dat niet iedereen van Isra•l is. Omdat het in Abraham, Izaak en Jakob is, het zijn degenen die Abraham in zijn geloof volgen. Maar Gods Woord is niet uitgevallen. De vraag blijft nog steeds: Waarom is Isra•l opzijgezet?

1. Het was niet omdat Gods Woord niet effectief was, het is niet door Gods Woord. (Zijn Woord is niet uitgevallen)
2. Het is niet omdat God niet rechtvaardig is. Dat zijn de twee punten die wij goed moeten noteren, want anders zullen wij de neiging hebben, om God, Zijn karakter, Zijn attributen of Zijn Woord de schuld te geven.

Nogmaals het positieve punt, waarom wel?

1. God is barmhartig.
2. God heeft een ander doel om te volbrengen.

Wat is Zijn doel? Het is Zijn doel met de Gemeente, het Lichaam van Christus. Romeinen 9:15, hier citeert hij dus Exodus 33:19. Waarom? Omdat als wij het verhaal in Ex.33 lezen, wij erachter komen dat God op dat moment, toen zij met Aaron het gouden kalf hadden gemaakt, terug kon komen om hen te oordelen, maar God heeft dat niet gedaan. En zo is het ook op dit moment met het volk Isra•l, op de vooravond dat Isra•l aan de zijkant is gezet kon God ook terugkomen om de wereld te oordelen, maar dat heeft Hij niet gedaan, Hij is niet teruggekomen. Hij blijft Zijn barmhartigheid uitoefenen, tonen, en daarom citeert de apostel Exodus 33:19 als hij Romeinen 9:15 schrijft. God wilde eigenlijk het volk straffen, maar Mozes stond dat tegen, en God heeft het niet gedaan. En zo ook nu, de genade van God staat nu tegen, houdt nu tegen, in de vorm van de Gemeente, het Lichaam van Christus, 2 Tessalonicensen 2, tot het moment dat de Gemeente zal opgenomen worden, en dan komt God terug naar deze aarde om de aarde te oordelen.

Romeinen 9:16, ook als wij dit lezen, moeten wij nogmaals onthouden, denken, weten, dat het hier om een bedeling waarheid gaat, het is niet Isra•l die dat wil, maar het gaat alleen om God Die in Zijn genade ontfermt, begenadigd, Hij oefent barmhartigheid over degenen die Hij wil. In dit geval zijn wij dat, leden van het Lichaam van Christus. God heeft in Zijn nieuwe doel, van voor de grondlegging der wereld, gekozen om ontferming te oefenen op een bepaalde groep mensen. Dat zijn Joden en niet Joden, mensen die op basis van het feit dat zij erkennen dat zij zondige mensen zijn, Christus hebben aangenomen als hun persoonlijke Verlosser. Zo komt in toepassing, niet degene die wil: het zijn niet de heidenen, het zijn niet de religieuze mensen van deze tijd die graag willen, maar het is alleen door de barmhartigheid van God. En God heeft in Zijn barmhartigheid gekozen, Hij heeft deze groep mensen gekozen, die door Zijn genade begenadigd zullen worden. Niet Isra•l, niet iemand die religie uitoefent, ook niet de kerkelijke religieuze toestand, waar mensen streven door een bepaalde houding rechtvaardigheid te verdienen, maar het is alleen door het geloof. Door het geloof worden mensen gedoopt, ingelijfd in het Lichaam, dat God al voor de grondlegging der wereld heeft voorbestemd, om Zijn rijkdom bekend te maken. Dus laten wij niet vergeten dat telkens als wij Romeinen 9 doornemen, bestuderen, wij in ons achterhoofd moeten houden dat het gaat om Isra•l. God zou hen oordelen, nee, Hij oefent nu genade, barmhartigheid. Wie zijn dat gereedschap van deze barmhartigheid? Dat zijn wij ! het Lichaam van Christus.

Romeinen 9:19-25 - Daar spreken wij niet zozeer over speculatie, maar over een manier van vragen stellen. Paulus gaat hier een aantal vragen stellen. Waarom...

de deel verharding over Israel

Romeinen 9:19 - Dat is de eerste vraag, God heeft een wil, Hij heeft iets voorgenomen. Hij heeft Isra•l gekozen om het zegen kanaal voor de wereld te zijn. En komt de vraag waarom God vertraagt om Israel haar erfenis te geven: Als God van tevoren Israel gekozen heeft om het zegen kanaal voor de wereld te zijn, waarom leven zij dan nu niet in het 1000-jarig vrederijk?

Wie heeft Zijn wil weder staan ? Wij hebben gezien dat Zijn Woord niet uitgevallen is. Het antwoord is dat niemand de wil van God weder staan heeft. Dat zien wij in Dani•l 9:21-27. Vooral als er gesproken wordt over de 69 weken van Dani•l en de 70e week, daar is geen vertraging, God heeft de 69 weken al vervuld, alles is op zijn plaats. Eigenlijk, op een bepaald moment, zou de 70e week moeten beginnen.

Handelingen 7:54-56

Stefanus heeft de Heere Jezus gezien. Christus stond op dat moment klaar om terug te komen, om de wereld te oordelen. Dus niets heeft Gods plan tegen gehouden, de Woorden van God zijn niet uitgevallen.

Romeinen 9:22,23 leert ons ook iets.

Dat was de reden waarom er een vertraging was in Gods plan, God gaat nu voor een bepaalde periode, die duurt nu al ongeveer 1900 jaar, barmhartigheid oefenen. God gaat nu barmhartigheid oefenen op de vaten die Hij tot heerlijkheid heeft gekozen, en deze vaten zijn de leden van het Lichaam van Christus. Ik hoop dat u zult bevatten dat hoofdstuk 9 puur een bedeling waarheid is, ik herhaal dit telkens, als wij de hele inhoud opnieuw bekijken, dan zien we vanaf vers 6 dat de woorden van God niet uitgevallen zijn, en dat er Isra•l is en Isra•l, en wij zagen net ook heel duidelijk dat niemand Gods plan heeft weerstaan, Isra•l niet, niemand. Het is God Zelf, terwijl Zijn Zoon aan Zijn rechterhand stond, en bereid was om terug te komen om de wereld te oordelen, Die een nieuwe apostel geroepen heeft, en Hij ging Zijn plan, dat van tevoren alleen bij Hem bekend was, via deze apostel uitvoeren en bekend maken. En dat is Gods genade evangelie, en onder dit Evangelie en onder deze bedeling van genade oefent God barmhartigheid (in het engels: longsuffering), Hij kan lang lijden, barmhartigheid is : hoelang kan God dit verdragen? Hij verdraagt de vijandschap van de wereld al ongeveer 1900 jaar.

Romeinen 9:20,21 - Kunnen wij als mensen in discussie gaan met God? Als u begrijpt dat het hier over bedelingswaarheid gaat, dan zeggen wij: wie zijn wij als mensen, om God tegen te spreken. Om God tegen te spreken in het verband met het feit dat Hij nu het Lichaam van Christus kiest, als de vaten van eer, en dat Hij Zijn plan met Isra•l voor enige tijd opzij heeft gezet.

Jeremia 18:1 e.v.

de pottenbakker.

Hier is het heel belangrijk om te begrijpen voor de Gemeente en ook voor Isra•l dat zij allemaal klei, een voorwerp in de handen van de Heere zijn. En de Heere maakte van ons wat Hij wilde, de Heere wil in deze tijd dat sommige mensen die Hem accepteren als hun persoonlijke Verlosser, dat deze mensen ingelijfd worden als vaten van heerlijkheid. Dat was ook de positie van Isra•l in het verleden, maar niet omdat Isra•l op zich bijzonder was, nee, het was de vervulling van de beloften aan de vaders. Daarom laat dit ook aan mensen zien dat zij nooit hoogmoedig moeten zijn, dat leert hij ons ook verder in Romeinen 9,10,11. Op het ene moment was Isra•l een vat tot glorie in handen van de

de deel verharding over Israel

Heere, maar het is dezelfde Heere Die machtig is om hetzelfde vat niet meer tot Zijn glorie te gebruiken en even opzij te zetten.

Jesaja 45:9

Het volk kan niet discussiëren met Zijn Maker: waarom heeft U mij zo gemaakt, of zo. We moeten ons hier nogmaals realiseren dat het hier gaat om de bestemming, roeping van Isra•l, niet de individuele bestemming, niemand kan op basis van deze Schriften zeggen: "Ja, God heeft mij zo gemaakt dat ik niet behouden kan worden." Niemand kan dat zeggen, want het maaksel van God is juist nu, dat zondige mensen een vat tot Zijn glorie kunnen zijn! Daarom oefent Hij nu al bijna 1990 jaar Zijn lankmoedigheid, Hij geeft een kans aan ieder zondig mens, geboren uit Adam, om in Christus een nieuwe schepping te zijn, God wil juist dat hij een vat tot Zijn glorie wordt!

Jesaja 64:8

Deze Schrift spreekt over Isra•l, juist in haar glorie, tijdens het 1000 jarig vrederijk. Op dat moment erkennen zij het auteursrecht van de Pottenbakker, zij erkennen wie hen heeft gemaakt, en op dat moment worden zij ook weer de vaten tot glorie. Tijdens de gebeurtenissen van Romeinen 9 heeft God Isra•l bewogen, Hij nam als de Pottenbakker, het vat tot eer en zet het opzij, dat was aan de vooravond dat ging gebeuren. Wat wij hebben geleerd: Hij had het volle recht om dat te doen. Aan de andere kant, zoals wij lezen in Efeze 2:11,12, waren de heidenen vervreemd van de beloften, de heidenen hadden niets met de beloften te maken, zij waren minder belangrijke vaten. En terwijl God, de Pottenbaker het mooie vat pakt en opzijzet, pakt Hij tegelijkertijd het slechte vat, het lelijke vat, dat minder belangrijk was, en zet dat centraal, Hij gaat nu dit vat bewerken. Dit vat wordt bewerkt, het Lichaam wordt gevuld met mensen, en deze mensen worden tegelijk in de hemelen geplaatst, boven alle machten. Deze mensen worden gezegend, deze mensen met al hun gebreken, zijn uitverkoren om Gods hemelse roeping bekend te maken.

1 Timotheus 1:16

Dus wat krijgen wij met deze verandering? God heeft weer Zijn straf, toorn uitgesteld, tegengehouden. God heeft besloten om nu de wereld niet te oordelen. Nogmaals moet ik hier herhalen: er is hier een bedoeling, er is een bedoeling dat God ons als vat heeft geroepen, dat noemt Hij het barmhartigheidsvat, dat is het vat dat gekozen is om barmhartigheid op uit te oefenen. Kunt u zich voorstellen dat er ergens een pottenbakker zit, en een vat wat hij allang van plan om eruit te zetten, weg te doen, minder belangrijk is, maar nu zegt hij: via dit vat, laat ik de mensen in de buurt mijn kunst zien, ik maak van iets dat zo lelijk is, niet belangrijk is, maak ik iets heel moois. En deze vaten worden de vaten der heerlijkheid, de heerlijkheid van God.

Romeinen 8:28

De bedoeling en het doel van God was, dat dit minder belangrijke vat straks het beeld zal dragen van Zijn Zoon, en dat is het, wij dragen nu het beeld van Zijn Zoon, wij zijn geheiligd, gerechtvaardigd, wij zijn gezeten in de hemelen, in die zin is Christus het hoofd onder vele broederen.

1 Korinthe 2:7

God had hier een bijzondere bedoeling, Romeinen 9 is zo belangrijk om in het licht van de bedeling van genade te begrijpen.

de deel verharding over Israel

Romeinen 9:24

Als wij spreken over: wie zijn dit? dan leren dat dat het Lichaam van Christus is, de Gemeente, die nu voor enige tijd de vaten van barmhartigheid zijn geworden.

Bedelingswaarheid: het kiezen van een volk voor een bepaald doel en het kiezen van een Lichaam voor een bepaald doel.

Het doel van Isra•l is om de heerlijkheid van God op deze aarde bekend te maken, en het doel van het Lichaam van Christus is om Gods heerlijkheid in de hemelen bekend te maken.

Romeinen 9:25,26

Wij hebben in Romeinen 9:24 gezien dat wij het vat zijn waar God nu mee werkt: geroepen Joden en heidenen in een Lichaam, het Lichaam van Christus.

Merk op het eerste woord in :25! Gelijk...

Wat wij nu gaan zien is: het is gelijk aan wat Hosea zegt, het is niet wat Hosea zegt omdat de bediening van Paulus een onderdeel van het geheimenis, eerst aan hem geopenbaard, het was niet bekend in het Oude Testament, maar Paulus vergelijkt dit met hetgeen Hosea heeft gezegd over Isra•l.

Met Hosea gebeurde precies hetzelfde: hij moest een vrouw nemen die geen glorie had en glorie van haar maken. Dat is de reden dat de apostel Paulus dit met Hosea vergelijkt. Zo is het ook met ons, de Heere nam een groep mensen, heidenen die geen glorie hadden, en samen met de Joden of het restant dat in Hem gelooft, heeft Hij hen in ••n Lichaam gevoegd.

Dus als wij over Romeinen 9:25 spreken -gelijk- is dat gelijk aan de situatie van Hosea: Hosea moest een oneerbare vrouw nemen, en Paulus neemt een groep mensen die van tevoren geen deel hadden in de verbonden en in de glorie van God, en nu wel door het speciale geheimenis dat aan hem is geopenbaard.

Hosea 1:2 e.v.

Paulus gebruikt dit nogmaals als: gelijk Hosea.

Het is heel belangrijk dat als wij Romeinen 9:25-27 lezen, wij noteren dat het hier om een voorbeeld gaat. Een groep die niets was, iets wordt, en bij Jesaja zien wij ook dat het voorbeeld van Jesaja wordt gebruikt voor het Lichaam van Christus. Dus nogmaals het is niet zo dat de profeet Jesaja profeteert over het Lichaam van Christus, nee er wordt hier een voorbeeld gegeven, en welk voorbeeld wordt er genomen? Het eerste staat in vers 27: al was het volk Isra•l als het zand der zee... God werkt altijd met het overblijfsel, dat zullen wij in de loop van de volgende hoofdstukken zien: degenen die uit genade zijn gered. Het overblijfsel zal behouden worden. Het overblijfsel is altijd de minderheid, die Christus heeft geaccepteerd. De minderheid die Christus heeft geaccepteerd toen Christus op aarde was, en ook nu is het de minderheid die Hem accepteert als Verlosser en Zaligmaker. Om die reden gebruikt de apostel de profeet Jesaja, want ook die profeet had het over het overblijfsel, en met deze groep mensen werkt God.

de deel verharding over Israel

Romeinen 9:29

Wie is het zaad dat overgelaten is? Paulus neemt nogmaals het voorbeeld van de minderheid, het restant binnen het Joodse volk, met wie God bezig was. Nu is God bezig met het restant van de heidenen, die Zijn Zoon als hun persoonlijke Verlosser hebben aangenomen en die ingevoegd zijn, gedoopt door de Heilige Geest in de enige ware Kerk: het Lichaam van Christus.

Nogmaals herhaal ik: in vers 25: gelijk Hij in Hosea zegt..., hier is voor ons van toepassing : Lo-Ruchama en Lo-Ammi, geen barmhartigheid en niet Mijn volk, hier maakt hij een gelijkenis met het Lichaam van Christus: de heidenen die nu leden zijn geworden van dit Lichaam, hebben ooit geen barmhartigheid gekend, en zij waren niet Gods volk.

De volgende gelijkenis is van de profeet Jesaja in vers 27: hij spreekt over het overblijfsel en in vers 29 over het zaad dat God ons heeft overgelaten, in vers 28 is duidelijk dat God zal oordelen, Hij zal de aarde oordelen. Maar God werkt in beide gevallen altijd met een overblijfsel. Een overblijfsel dat uit genade Hem aanvaard heeft.

Romeinen 9:30

Nadat wij hebben gezien dat God een overblijfsel of een restant uit genade alleen heeft gered, komt er een vraag in vers 30:

Belangrijk om hier te noteren is: behoudenis of rechtvaardigheid bestond altijd, of redding, zaligheid. Maar tijdens het profetische plan spreken wij over rechtvaardigheid voor de heidenen uitsluitend via Isra•l, zij moesten eerst naar Jeruzalem gaan, naar Isra•l.

Jesaja 11:1,2

Zeer zeker, uit dat zaad, uit de Heere Jezus Christus, zal de hele wereld, volgens het profetische plan, gezegend worden. Wij lezen dat ook heel duidelijk in de woorden van de profeet Zacharia 8:23

Hier zien wij dat de zaligheid van de heidenen door Isra•l is. Maar sinds Isra•l zelf gestruikeld is over de Zaligmaker, namelijk de Heere Jezus Christus, is de zaligheid naar de heidenen gegaan en nu kunnen de heidenen direct via het Evangelie nabij komen (dit zullen wij later zien in Efeze 3).

Romeinen 9:31-33

Waarom zijn zij niet gekomen tot de wet der rechtvaardigheid? Zij deden alles, maar zij kwamen geloof tekort, geloof in wat? Zij geloofden wel dat God bestond, zij geloofden wel dat God hun de wet op de berg Sinai gegeven had, dat hebben zij allemaal geloofd, de eerste generatie in ieder geval, daarna lezen vanaf Jozua, Richteren, Samuel, en Koningen hoe zij van die wet zijn afgedwaald. Maar het gaat er met name om dat zij niet geloofd hebben toen God Zijn eniggeboren Zoon naar deze aarde heeft gestuurd.

En dan zegt hij in vers 32 en 33

Dat was hun stuikelblok, en dat lezen wij ook volgens de profeet Jesaja 8:14

Terug naar vers 30: wat zullen wij dan zeggen?

de deel verharding over Israel

In vers 32: waarom?

Nu hebben wij het antwoord gezien: omdat zij die zochten niet uit het geloof... wat moesten zij geloven? Jullie weten dat wij al eerder gesproken hebben over geloven in wat, geloof heeft een object, in wat moesten zij geloven om gerechtvaardigd te worden? Zij moesten Gods Zoon aanvaarden, toen de Heere Jezus hier op aarde was, moesten zij Zijn woorden aanvaarden. Hij was Degene Die hen duidelijk hun tekortkomingen liet zien ten aanzien van de wet, en daar zijn zij gestruikeld. De struikeling was over de steen, de rots. Zoals Mozes in de woestijn, zo is ook Isra•l gestruikeld over de rots. In plaats van de rots te geloven heeft Mozes ook 2x op de rots geslagen, en daar is hij gestruikeld en zo is Isra•l nu ook gestruikeld door niet in Gods Zoon te geloven.

Wij hebben nu Romeinen 9 doorgenomen en gaan verder met Romeinen 10:1 En net zoals we in Romeinen 9 hebben gezien begint Paulus ook hier met verdriet om zijn volk. Misschien heeft u het al vergeten maar in Romeinen 9:1 lezen wij...

hier lezen wij over Paulus verdriet in verband met het opzijzetten van Isra•l en nu heeft hij ook uitgelegd waarom. Waarom, en hoe hebben zij gezocht.

In Romeinen 10:1 lezen wij...

Sinds Isra•l tijdelijk opzijgezet is, en God bezig is met het restant, het overblijfsel, gaat het er nu voor de Jood om, om behouden te worden en lid te worden van het Lichaam van Christus. Als Paulus Romeinen 10:1 schrijft, heeft hij op het oog, dat de Jood, Isra•liet nu door het geloof in de Heere Jezus Christus een lid zal worden van het Lichaam van Christus. In Romeinen 9:33 hebben wij gezien dat het volk gestruikeld is over de Zoon, zij zijn gestruikeld omdat zij Gods Zoon niet hebben aanvaard. Dus nu spreekt de apostel tegen de individuele Jood, de Isra•liet, die nu begenadigd kan worden, hij kan nu zalig kan worden. Maar helaas, waarom huilt hij om deze mensen? Als zij struikelen, is het om de reden die staat in vers 1,2...

Dus als de individuele Jood, nu, sinds Isra•l aan de zijkant is gezet, niet zalig wordt, komt dat omdat zijn ijver zonder kennis is. En omdat, zoals in vers 4 staat, hij niet in de gaten heeft dat Christus het einde der wet is.

Handelingen 22:3

Paulus was toen ook een ijveraar voor God, zonder kennis, wel alles volgens de traditie van de mensen, maar niet volgens wat God in Zijn Woord zei.

Galaten 1:13,14

Als wij spreken over: een ijver voor God hebben, maar niet met verstand, over welk verstand spreken wij dan? Verstand van zaken, soms zeggen wij dat iemand geen verstand van zaken heeft. De Joden hadden wel verstand in de wet, zij kenden de verbonden, in Romeinen 9:4 hebben wij gezien, dat zij daar goed verstand in hadden. Waar zij geen verstand in hadden staat in Romeinen 10:4. Niet veel Joden hebben daar verstand. Zij hebben wel verstand in hetgeen voor Christus was, maar niet achteraf, zij hebben niet veel verstand in genade, ook niet in de bedeling van genade. Want de bedeling van genade leert duidelijk hoe wij voor God moeten leven in het licht dat alles al is volbracht.

Romeinen 10:3

de deel verharding over Israel

Zij waren zo druk bezig om hun eigen rechtvaardigheid op te richten, hoe een mens rechtvaardig kan worden, door de wet, door goede werken, door verschillende wassingen, dopen, daar waren zij zo druk mee bezig, dat zij geen tijd namen om zich te onderwerpen aan Gods rechtvaardigheid. En Gods rechtvaardigheid, zoals wij geleerd hebben, is uitsluitend uit het geloof.

Romeinen 10:4

De wet verwees naar Christus, en toen Christus is gekomen was Hij het einde van de wet. De Galatenbrief leert ons dat de wet verwees naar de Middelaar. Laten we niet vergeten dat Christus het eind van de wet is, en van het hele systeem dat daar bijhoorde.

Hebree•n 8:6-8,13 - Dit moeten wij steeds in onze gedachten houden dat Christus het einde der wet is.

Romeinen 10:5 - Want Mozes... Nu gaat de apostel een vergelijking maken tussen wat Mozes heeft geschreven, en wat nu onder de genade wordt verkondigd.

Deuteronomium 6:24 - 27:26

Leviticus 18:5

Wij gaan terug naar Romeinen en wij moeten steeds het Woord recht snijden, omdat God aan de ene kant tegen de mensen spreekt via Mozes maar aan de andere kant spreekt God nu, onder de genade tot de mensen via Zijn Zoon en via de apostel Paulus. En via de apostel Paulus, de apostel van de heidenen, zegt hij duidelijk tegen ons in Romeinen 10:5...

Iemand die leeft volgens een bepaalde wet leidt soms een beter leven dan iemand die een wetteloos leven leidt, dat is al duidelijk gemaakt in het Woord: Isra•l heeft Gods wijsheid gekregen, God is ook het begin van alle wijsheid. Het volk heeft inzettingen, regels gekregen die hen boven alle volkeren hebben geplaatst. In hun morele standaard, in hun welvaart, in alles ... indien zij naar die wet zullen gaan leven. Als zij dat niet doen, en dat deden zij inderdaad niet, dan hadden zij totaal geen voorrang boven de volkeren. Maar wij zien, dat zodra het volk in harmonie met God leefde, God het volk zegende, het land werd gezegend. Zodra zij voor andere goden hebben gebogen, heeft God hen vervloekt en ten einde heeft Hij hen onder al de heidenen verstrooid. Dus nogmaals, de wet opzich zoals Mozes schrijft, is een wet die men gewoon moet doen.

Romeinen 10:6-8

En nu komt de vraag: Wat is het Woord des geloofs? Wat betekend rechtvaardigheid door het geloof? Paulus citeert Deuteronomium 30:12, hij citeert dit uit zijn verband om te laten zien, dat u, net als Isra•l, niet hoeft te gaan kijken, het is niet ver weg, het is niet iets waarvan u zegt: het moet mij gegeven worden, het is iets dat in u is. Het is iets wat u moet geloven en belijden. Met andere woorden, de rechtvaardigheid die uit het geloof is, zegt: 1. ga er maar niet naar kij-ken, zoek het niet. 2. Christus is het einde der wet voor een ieder die gelooft. En zegt hij eigenlijk: vertrouw Christus voor hetgeen dat jezelf niet kan doen. Dat is eigenlijk het hele geheim achter de rechtvaardigheid uit het geloof, ik weet: ik sta nu recht met God, op een lijn met God, God heeft mij geaccepteerd op basis van geloof, en niet op basis van welke wet dan ook. Dat is de prediking, dat verkondigen wij. Toen Isra•l zei: dat kunnen wij niet, zei Mozes ook dat het woord dat hij verkondigde niet ver weg was, het is niet abstract, het is niet ergens boven, of beneden, of over de zee. Het is dicht bij u, het Woord des geloofs dat wij verkondigen. Want Christus is ter beschikking gesteld voor iedereen die

de deel verharding over Israel

bereid is om in Hem te geloven. Ter herhaling lezen wij nogmaals Deut.30:12-14. Paulus voegt er iets bij, want hij gebruikt die tekst uit zijn verband, in vers 8: dit is het Woord des geloofs dat wij prediken, Deuteronomium spreekt over dat wij het moeten doen. Wij spreken over geloof, geloof als een object, en geloof als een belijdenis. Wij belijden een aantal dingen, en eigenlijk heeft alles wat wij belijden, zijn oorsprong in geloven en niet in doen. Wij wandelen in geloof, wij kijken uit naar onze hoop in het geloof, wij zijn gerechtvaardigd uit het geloof, behouden door het geloof. Dus de aard en de kern van het tijdperk van genade is geloof.

Romeinen 10:9,10

Hier spreekt de apostel met name over Joden, hij spreekt uiteraard tegen de heidenen te Rome, maar hij heeft ook Isra•l in het oog. In Romeinen 10:1 bidt hij voor de behoudenis van Isra•l. Nu zien wij ook dat de volgorde in Romeinen 10:9,10 goed bij de Joden past. Eerst moet de erkenning, belijdenis komen dat Jezus de Heere is.

Johannes 8:24

Wat de Jood eerst moet doen is: belijden dat Jezus is de Heere, als hij dat niet doet dan zal hij in zijn zonde sterven, want Hij is de Verlosser en de Zaligmaker. Dat is het allerbelangrijkste wat men vandaag de dag vergeet, omdat wij 2000 jaar na Christus leven spreken veel mensen over de zogenaamde Jezus spreken, of ze noemen Hem Christus, maar zij bedoelen niet God Zelf, of Gods Zoon. Daarom is het heel belangrijk als iemand zegt dat hij in de Heere Jezus Christus gelooft, om hem eerst te ondervragen wie Christus voor hem is, wat betekent Christus voor hem? Spreekt hij over Christus als een goed mense Die stierf voor een doel, of spreekt hij over een Zaligmaker? Over een Verlosser, dat is belangrijk.

Ten tweede: gelooft men in de opstanding? Dus de Jood moet erkennen dat Jezus de Christus is, dus niet zomaar de Zoon van Jozef uit Nazareth. En ten tweede werkelijk geloven in de opstanding. Dat God Hem uit de doden heeft opgewekt. Als wij bijvoorbeeld vers 10 gaan lezen, zien we dat vers 10 vers 9 uitlegt. Wat gebeurt er met het hart? Met het hart gelooft iemand tot rechtvaardigheid, het is niet zomaar dat iemand in zijn hart gelooft, maar het geloof uit het hart produceert rechtvaardigheid, God accepteert dat geloof als een offer en Hij zegt: op basis van het geloof sta Ik recht met die persoon. En het geloof van de mens, vergeet dat niet, correspondeert met het geloof van de Heere Jezus Christus. En dat accepteert God als een voorwaarde, en Hij verklaart dat deze persoon recht staat met Hem.

Wat doet men met de mond? Met de mond belijdt men, en dat voor hem behoudenis geworden, God heeft hem geaccepteerd.

Als wij over het hart spreken, dan is het hart figuurlijk een teken van onze ziel, vanuit de medische wereld weten wij dat het hart een pomp is, die bloed pompt, de ziel van de mens is in het bloed.

Leviticus 17:11

Het hart symboliseert het stelsel van de ziel. En de mond? Met de mond spreken wij eigenlijk over het vermogen dat wij hebben om iets te accepteren, wij accepteren namelijk het volbrachte werk van Christus aan het kruis. De mond laat eigenlijk zien dat het een persoonlijke keus is, ik kan ja zeggen, amen.

Romeinen 10:13

de deel verharding over Israel

Met het hart gelooft men. Maar het aanroepen, het roepen, gewoon roepen dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, levert mensen zaligheid, behoudenis, redding. Laten we hier ook Romeinen 10:12 en Romeinen 3:9,22 met elkaar vergelijken. Dus er is geen verschil wat behoudenis aangaat tussen Jood en Griek, omdat, om verlost te worden van de zonde moet men Christus aanvaarden, men heeft de opgestane Christus nodig. In deze tijd wordt door verschillende organisaties zeker onderscheid gemaakt tussen Jood en Griek, terwijl onder deze bedeling van genade er geen onderscheid is. Zover het met de zonde van de mens te maken heeft, hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.

Handelingen 15:9,11

Dus geen verschil, toen zij hoorden welk Evangelie Paulus onder de heidenen heeft verkondigd, hebben zij gezegd: er is geen verschil. Nu, sinds het Evangelie van Gods genade aan de apostel Paulus is bekend gemaakt, is er geen verschil: de Joden zijn even verloren als de heidenen. Net als de heiden heeft ook een Jood Christus als zijn persoonlijke Verlosser nodig. Terug naar Romeinen 10:13, hier gebruikt Paulus Joël 2:32

Maar deze tekst die Paulus nu gebruikt is geen vervulling van die profetie, dus let op, maar het is juist een waarheid, die krachtig werkt, ondanks het feit dat Israël als natie is gevallen. Dus juist nu via de prediking van het geheimenis leren wij: een iegelijk die de naam des Heeren zal aanroepen... Het is nu door de openbaring van het geheimenis bekend geworden, omdat volgens profetie zou het juist via Israël gebeuren.

We gaan naar de volgende Schrift, want u weet, men gebruikt excuses. Om een antwoord aan een excuus te geven lazen wij net in Romeinen 10:7. Iemand zit in zijn stoel, (een valse vrucht van Calvinistische bevelen), labiel en wacht tot de dingen naar hem toe komen. Maar Paulus zegt duidelijk: zegt niet..., want het Woord van de prediking, dat wij prediken, is dicht bij u, het is een kwestie van geloven en aanroepen. In vers 14 komen wij weer op hetzelfde punt.

Romeinen 10:14

Hier komt natuurlijk het verhaal dat iemand zegt: ja, maar ik kon niet geloven, omdat niemand mij dat vertelt heeft. Niemand heeft dit gepredikt. Om hier duidelijk te maken dat het Woord aan iedereen wordt verkondigd gaat de apostel daar op in.

Romeinen 10:15

Om aan Israël te laten zien dat God getrouw is, citeert Paulus hier dingen uit Jesaja. Om hun te laten zien, dat wat God in het verleden, of eeuwen voorheen, aan de vaders heeft beloofd, ook nagekomen is.

Daarom citeert hij Jesaja 52, en wij zien in Lukas 11:47-51 en in Mattheüs 23:31-36 dat deze Schriften duidelijk spreken over de vervulling van de profeet Jesaja. De profeet Jesaja sprak over vrede en verkondigde vrede en in Lukas 1:72 en in Handelingen 10:36 lezen wij over de vervulling hiervan. Aan die generatie hebben de profeten en de apostelen vrede verkondigd door de naam van Jezus Christus. De generatie die Hem hebben verworpen is al geoordeeld: Handelingen 2:40. Nu wordt opnieuw, nogmaals, de generatie in de dagen van Paulus met de boodschap van vrede geconfronteerd. Het ene was het Evangelie van vrede voor Israël, dat heeft met het Koninkrijk te maken: Micha 4:1,2,3

de deel verharding over Israel

Nu stuurt God vrede naar Isra•l door geloof in de Persoon van de Heere Jezus Christus.

Romeinen 10:14

De apostel Paulus komt hier met de argumentatie dat mensen altijd kunnen zeggen: Maar niemand heeft het ons vertelt, dus waarom worden wij beschuldigd? Maar als wij verder gaan naar Romeinen 10:15 komen we erachter dat Isra•l geen excuus had, omdat het hen menigmaal vertelt werd. Paulus herhaalt hier een tekst van de profeet Jesaja 52:7. Het is ook interessant om te zien dat in de vier Evangeli•n het volk juist dingen gedaan heeft met volle bewustheid, geweten. Vaak denken wij ook van mensen, dat zij niet weten wat zij doen, maar mensen zijn goed bewust voor de daden en beslissingen die zij nemen. Zij maken een keuze voor de Heere of niet, mensen maken ook keuzen of zij God willen zoeken of dat zij meegesleept willen worden met dit leven.

Lukas 11:47-51

Wij leren uit deze Schrift dat Isra•l geen excuus kon hebben, hun daden, zoals Paulus in de Romeinenbrief zegt, zijn medegetuigen dat zij iets verborgen hebben. Zij hebben ook de Heere Jezus gekruisigd, hoewel naar de wil van God, en zij hebben alles gedaan om juist het Evangelie niet te horen. Op het moment dat u iets wil accepteren gaat u niet negatief reageren, en op het moment dat iets toch niet waar is, doet u toch niets. Deze Schriften laten ons ook zien dat God een God is van rechtvaardigheid, voordat Hij mensen oordeelt of beoordeeld

...maar er zal gerechtigheid heersen op deze aarde

Jesaja 53

God heeft het Evangelie wel verkondigd, wie geloofd het ook in deze tijd? Wie neemt de moeite om antwoord te zoeken op bepaalde vragen. Geloof komt door het horen en horen door het Woord van God.

Romeinen 10:17

Hij geeft antwoord door wat wij hebben geleerd in vers 14-16 Hoe kunt u iemand aanroepen als je niet geloofd? Hoe kunt u in iemand geloven als u niet van Hem hebt gehoord? En hoe kunt u iets horen als het niet wordt gepredikt? Het antwoord geeft Paulus in Romeinen 10:17

Op het moment dat mensen geloven kunnen zij God ook aanroepen. In de hele Bijbel van Genesis tot Openbaring, hebben wij een duidelijk bewijs dat God de moeite heeft genomen, in alle tijden, Zijn Woord te verkondigen. En als het Word wordt verkondigd hoort men het, en als men hoort gaat men geloven en aanroepen. Dat is de Goddelijke volgorde. In elke tijd, en dat moeten wij goed in de gaten hebben, is de roeping anders, of wat de mensen hebben gehoord is anders. Wij hebben net gezien dat de vrede hier eerst in het verband is voor Isra•l, onder de prediking van het Koninkrijk. Het Koninkrijkevangelie wordt gepredikt, men hoort dat, men gelooft in wat wordt gezegd, en men gaat God aanroepen, en uit geloof gaat men spullen verkopen, de Heere Jezus volgen.

de deel verharding over Israel

Als wij spreken over onze prediking, dan moeten wij duidelijk zijn, dat het gaat om verzoening. De vrede die God verkondigt voor de mensen in deze bedeling van genade, heeft niets met het Koninkrijk te maken, maar met het Evangelie van verzoening.

Efeze 2:11-18

Daar staat Christus centraal. In vers 11: eerst waren de heidenen vervreemd van de beloften, van de verbonden, zij waren in duisternis, maar in vers 13: maar nu in Christus Jezus zijt gij die eertijds verre waart nabij geworden door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, vrede tussen Jood en Griek, tussen vijanden, dat is nu op basis van het bloed van de Heere Jezus Christus. Als ik van Hem vergeving heb gekregen, waarom zou ik dan iemand anders geen vergeving kunnen schenken? Zo is dan (Rom.10:17), wij concluderen, wij draaien de Schrift om: hoe komt geloof? als iemand zegt: ik heb geen geloof. Men moet luisteren naar een behoudende prediking, niet elke prediking bewerkt een behoudend geloof. Daarom gaan wij ook in onze prediking naar:

1 Korinthe 15:1-5

Deze teksten spreken over de ware prediking, of: Efeze 1:13,14 Dus eerst het Woord der waarheid horen. Horen dat Jezus Christus alleen de Koning is, is nog niet de waarheid die ons kan behouden.

Namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt, 1 Korinthe 15:1-5 is het Evangelie van mijn zaligheid. Dat God de hemel en de aarde heeft geschapen, en dat ik dat geloof, betekent nog niet mijn zaligheid. Want er is geen zaligheid dan door het bloed van de Heere Jezus Christus. Dus u moet duidelijk zijn in de prediking van het Evangelie, het is onze taak om allemaal evangelisten te zijn met een duidelijke boodschap. Zo is dan het geloof uit het gehoor, ik heb iets goed gehoord, en het gehoor komt door het Woord Gods. Als u terugkijkt naar de teksten in verband met het volk Isra•l, dan zien wij bijvoorbeeld in Rom.10:14 ...zonder die Hem predikt, als God sprak over het volk Isra•l in verband met het geloof, dan gebruikte Hij predikers, evangelisten, profeten, die heeft Hij gebruikt om het volk Isra•l te roepen. Maar wat God in deze tijd doet, is iets bijzonders, Hij gebruikt Zijn Woord, al bijna 2000 jaar, de laatste apostel is al geweest, er zijn nu geen apostelen, ook geen profeten. God gebruikt nu Zijn Woord. Het is via Zijn Woord dat mensen horen en door het horen komt het geloof. Niemand kan zeggen: ik heb geen geloof. Dan moet u zeggen: u moet de Bijbel pakken. Dan moet u hem het evangelie laten horen. Als het hart zoekt, dan zal hij ook door het Evangelie geloof krijgen, hebben.

Romeinen 10:18

Hier leren wij dat het Evangelie naar de uitersten van de aarde is gegaan, dus de mensen hebben geen excuus. Ook in deze tijd wordt het Evangelie, de Naam van Christus overal verkondigd. Het is een Naam die mensen kan trekken om verder te zoeken. De Bijbel is het meest vertaalde boek op deze aarde, en de mensen die het horen zullen geen excuus hebben. De mensen die het niet gehoord hebben of het niet weten: God weet wat er in hun hart omgaat. Er zijn miljoenen mensen die dagelijks met het Evangelie worden geconfronteerd, en toch hebben zij het niet aangenomen.

Romeinen 10:19

De vraag is: misschien heeft Isra•l het niet begrepen? Het antwoord van Mozes is: ik zal ulieden tot jaloersheid verwekken, door degenen die geen volk zijn, door een onverstandig volk zal ik u tot toorn verwekken. Nee, zij hebben alles begrepen. Juist omdat zij het begrepen en weigerden Christus aan te nemen en naar de woorden van God te luisteren, verwekt God hen tot jaloersheid en tot toorn, door een onverstandig volk. Wie is dat onverstandige volk? Over wie spreekt Hij hier? Hij

de deel verharding over Israel

spreekt hier niet over de Gemeente, Hij spreekt hier over de kleine hoeveelheid van gelovigen. Wij zien dat in:

Lukas 12:32

Deze mensen zijn het restant, die de woorden van God in het geloof aanvaardden. Deze mensen zien wij ook in verband met het Koninkrijk, en nu in verband met het Lichaam van Christus. In verband met het Koninkrijk spreken wij over de minderheid die Christus volgde, die God volgde, hoe groot was die minderheid? In Handelingen 1 lezen wij over een getal van 120 mensen.

Veel mensen zoeken God, maar zodra er over hun zondige natuur wordt gesproken gaan zij niet verder.

Maar 120 mensen hebben Hem wel geaccepteerd, dat was de kleine kudde. Die zouden de rest van het volk tot jaloersheid verwekken, en zo was het ook. En tijdens Handelingen 2 kwamen er nog 5000 bij. En als wij Handelingen 2-7 lezen zien we hoe de leiders van het volk hier geen raad mee wisten. Later komt ook Saulus uit Tarsen op het toneel, de leiders hebben hem erop uitgestuurd om hen te vervolgen. Waarom? Omdat zij jaloers waren! Het zou nu ook zo moeten zijn, dat Jood en heiden in ••n Lichaam, Isra•l tot jaloersheid verwekt. Maar in de praktijk is dat nooit zo geweest. Niet door de Rooms-Katholieke kerk en niet door de protestantse kerk. Zij waren nooit in staat om Isra•l tot jaloersheid te verwekken. Omdat zijzelf onverstandig en verdeeld zijn als het gaat over de boodschap van Gods genade. Maar God zal die kleine kudde gebruiken.

Lukas 12:32

Matthe•s 21:43

Het volk waar hier over gesproken wordt, is niet het Lichaam van Christus. Het Lichaam van Christus functioneert in deze bedeling van genade ook als volk, maar niet als het volk van toen. Toen was het Lichaam van Christus nog niet geopenbaard, het was nog verborgen in God. Hij spreekt hier over de minderheid, de gelovige minderheid.

1 Petrus 2:9

Deze teksten spreken alleen over het volk Isra•l. Niet over de Gemeente, het Lichaam van Christus. Vaak wordt geleerd dat de heidenen van nu een koninkrijk van priester zijn. Maar eigenlijk steelt men dan de belofte van Isra•l. Het gaat hier om degenen die eerst niet geloofden, en later wel. Over de kleine minderheid die Christus wel hebben gevolgd en God door het geloof hebben aangenomen. U moet begrijpen dat God vanaf het moment dat Paulus de brief aan de Romeinen schrijft, God bezig is om Isra•l tot jaloersheid te verwekken. Zij hebben het gehoord. God heeft hen gekozen, het doet in feite God verdriet, omdat God aan Abraham, Izaak en Jakob iets belooft heeft. God gaat hen nu tot jaloersheid verwekken. Jaloersheid door de prediking van het Evangelie. Wij hebben ook gezien dat zij op een moment weer van ongeloof tot geloof komen. Maar voor wij tot die tijd komen, hebben wij eerst te maken met het boek Handelingen. In de eerste zeven hoofdstukken van het boek Handelingen, is de kleine kudde bezig het volk Isra•l tot jaloersheid te verwekken. Dit zien wij met Petrus, drie keer sprak hij vanuit de tempel tegen de leiders en tegen het volk. Tenslotte lezen wij in

Handelingen 7 over Stefanus.

Handelingen 7:51,52

Een man vol met de Heilige Geest, hij nam de tijd om door hun geschiedenis heen te gaan. Om hen telkens te vertellen hoe ongehoorzaam zij waren, en het wekte bij hen zo'n jaloersheid dat zij hem op

de deel verharding over Israel

een gegeven moment hebben gestenigd. Nu hebben wij met iets anders te maken. Laten wij die twee niet verwarren, zodra Paulus tot bekering is gekomen spreken wij over het verwekken tot jaloersheid van het volk Isra•l, in het licht van het geheimenis.

Romeinen 11:11,12

Wij zullen straks een paar Schriften doornemen om te zien wat Paulus heeft gedaan in de Handelingenperiode. Paulus was niet bezig om het Koninkrijk-evangelie te verkondigen, maar Paulus was bezig hen tot jaloersheid te verwekken, vanuit de prediking van het geheimenis.

Zacharia 12 Hier komen wij tot de conclusie dat het Koninkrijk niet eerder kon beginnen voordat Jeruzalem het Koninkrijk had aanvaard. Er is een volgorde in het Goddelijke plan, dit hebben wij gezien toen Hij Zijn discipelen uitzond: eerst Jeruzalem, Judea, Samaria en dan de gehele wereld. Dus na de bekering van Paulus was er geen kans dat het Koninkrijk hersteld zou worden, want eerst moest in Jeruzalem het Koninkrijk aanvaard worden.

Laten wij de gedachte niet vergeten dat Jeruzalem altijd eerst tot bekering moet komen.

Handelingen 22:18

Hier zegt de Heere Jezus Christus tegen de apostel Paulus dat hij Jeruzalem moet verlaten. Daar was eigenlijk het oordeel gevallen. Isra•l is aan de zijkant gezet voor enige tijd en Gods Koninkrijk wordt niet meer aan Isra•l aangeboden. Als wij verdergaan in het boek Handelingen lezen wij dit op verschillende plaatsen. Paulus spreekt drie keer over de blindheid van Isra•l. Dus er kwam een blindheid over de Joden, voor enige tijd.

Handelingen 13:46

Handelingen 18:6

Handelingen 28:28

Met deze woorden beginnen wij Romeinen 11. In Romeinen 10 hebben wij gezien dat Isra•l verworpen is en waarom. Omdat zij Gods rechtvaardigheid niet zochten. zij hebben geprobeerd hun eigen rechtvaardigheid op te richten.

Romeinen 11:1

Heeft God Zijn volk verstoten? Dat is de vraag, de kreet die de hele wereld doorgaat. En als u goed naar die kreet luistert, en ziet wat veel kerkgenootschappen daar voor antwoord op hebben, begrijpt u in welke dwaling veel mensen terecht zijn gekomen. Want het antwoord is: Nee! God heeft Zijn volk niet verstoten. Als dat het geval was, kon Paulus, die zelf ook een Jood was, niet gered worden. Dat geldt ook voor mij persoonlijk, en dat geldt voor heel veel Joden die door alle eeuwen heen ook gered zijn dor het bloed van de Heere Jezus Christus, op basis van hun persoonlijk geloof in Hem. Laten wij niet vergeten dat het antwoord nee is. God heeft Zijn volk niet verstoten. Romeinen 11 leert ons dat God voor enige tijd opzijgezet.

Romeinen 11:15

Dus wij spreken niet over verstoting, maar over verwerping. En verwerping is iets tijdelijks. Het is op een tijdelijke basis. God heeft Zijn volk niet verstoten.

de deel verharding over Israel

Romeinen 11:2,3

Om dit goed te kunnen begrijpen moeten wij naar:

1 Koningen 16:19

Elia stond eigenlijk in zijn tijd in dezelfde situatie als Paulus stond in zijn tijd. In een situatie, dat Isra•l zo gezondigd had, dat God op een punt stond om hen te verwerpen. In die situatie stond Elia. Onthoudt dat 1 Koningen 16,17,18,-19

over deze gebeurtenis gaat.

1 Koningen 19:10

Als u dit vergelijkt met wat Paulus zegt in Romeinen 11:4 dan is het antwoord: Elia dacht alleen te zijn, maar op dat moment heeft God het volk niet verworpen, maar ook in die tijd toen de rest van het volk voor Ba•l boog, bleef er en restant dat geloofde. En ook nu zegt de apostel Paulus, in deze tegenwoordige tijd, zijn tegenwoordige tijd, is er een overblijfsel geworden naar de verkiezing der genade. Dat is het overblijfsel op basis van wat God zei. Zij zijn geroepen op basis van Gods roeping om te geloven in de Heere Jezus Christus. Net als in dagen van Elia, 7000 bleven in de ware God geloven.

Romeinen 11:5-7

Paulus spreekt over zijn tegenwoordige tijd, tijdens de Handelingenperiode. Wie zijn de uitverkorenen? Dat zijn de mensen, die gehoor hebben gegeven aan de roeping van God. Zodra mensen het moeilijk krijgen met dat uitverkoren zijn, moeten zij telkens teruggaan naar Romeinen 10. Want Romeinen 10 vertelt ons, dat de verantwoordelijkheid bij de mens ligt. God stuurt predikers en in onze tijd, hebben wij gezien, komt geloof door het horen en horen door Gods Woord. Gods Woord wordt de mensen aangeboden, Gods Woord wordt vertaald, verkondigd, verspreid, zodat men op basis van het Woord geloof zal hebben.

Romeinen 11:8-10

Dit lezen wij samen met Matthe•s 15:27, hier kunnen wij wat leren. Als jullie nadenken over de geschiedenis van Isra•l, over de beloften die zij hebben gekregen, met andere woorden: zij waren altijd aan de tafel, zij waren altijd in Gods ogen: Zijn oogappel, zij zaten altijd rond de tafel, zij genoten van de eerste vrucht, die God gaf: het beloofde land, de zegeningen, de wet, de verbonden. En juist die positie, die voorname positie die zij hebben gekregen is later voor hen een val geworden, omdat God hen de positie heeft gegeven, niet voor zichzelf, maar juist om zegening naar de wereld te brengen. En op het moment dat Isra•l de Heere Jezus Christus niet heeft aanvaard, is die voorrang voor hen een val geworden.

Tenslotte: omdat Isra•l weigerde om de Heere Jezus te zien als hun Verlosser en Zaligmaker heeft God hen voor enige tijd blind gemaakt. Hij heeft hen niet verstoten, maar wel voor enige tijd verworpen. Ik beschouw het als een persoonlijk voorrecht om deze waarheden te kennen en juist om andere mensen te helpen, om te begrijpen dat God Isra•l nog steeds lief heeft, maar dat Hij in deze tijd met de Gemeente werkt, en dat Isra•l wel voor enige tijd is wel voor enige tijd verworpen, maar niet verstoten. Laten wij niet vergeten dat in deze tijd er wel behoudenis is en verlossing voor de individuele Jood, niet op basis van zijn Jood-zijn maar op basis van het feit dat hij een zondig mens is. In die zin heeft God niet de mogelijkheid voor de Joden verstoten, verstoken, nee, zij kunnen ook

de deel verharding over Israel

behouden worden, maar op basis van het feit dat zij ook van Adam komen en gered worden alleen via de Heere Jezus Christus.

Romeinen 11:11

Het is net of u iemand een stok voor zijn voeten houdt, zodat je erom vraagt dat die persoon gaat vallen. Als dat de bedoeling van God was om hen blindheid te geven zodat zij volledig zullen vallen, dan zegt de apostel Paulus: Nee, dat zij verre!

Maar door hun val is de zaligheid der heidenen geworden om hen tot jaloersheid te verwekken. Wat God ook heeft gedaan: 1. het was niet om hun te verstoten 2. het was niet voor hun volledige val. Hij gebruikt dat moment van hun zogenaamde tijdelijke val om hen tot jaloersheid te verwekken.

Wij hebben hier dus een voorbeeld van iemand die struikelt, en wat is de bedoeling? Wilde God Isra•l laten vallen, het is net of je iemand laat struikelen omdat je wilt dat hij valt. Nee, dat is niet het antwoord. Zij zijn niet gestruikeld om volledig te vallen, maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken. En dit gaat terug naar het andere gedeelte dat wij al gezien hebben, dat God alles heeft gedaan om Isra•l te bekeren of te roepen. God heeft profeten gestuurd, maar zij zijn gevallen door hun ongeloof. En sinds Isra•l toch de prediking niet heeft aangenomen, gebruikt God nu hun val tegen henzelf, Hij wil hen jaloers maken. Jaloers om het feit dat God nu met de heidenen gaat werken, en omdat de heidenen blij zullen zijn om Gods genade-evangelie te aanvaarden. Als wij om ons heen kijken, kunnen wij duidelijk zien dat de Bijbel het meest vertaalde boek op deze aarde en degenen die de Bijbel verspreiden, uiteraard het Oude en het Nieuwe Testament, zijn christelijke kerkgenootschappen en niet een commissie van Joden die in Jeruzalem wonen. En dat laat zien dat, volgens Kolossenzen, wij nu in de tijd leven dat Christus onder de heidenen is. Let op, in de toekomst zal de wet uit Sion komen en de ware betekenis hier-van is dat de grootste Bijbelschool en de verkondiging van de wet vanuit Jeruzalem zal komen, daar zal de tempel zijn, met de Heere Jezus Die daar gaat regeren, daar zullen de grote instituten zijn de taak zullen hebben om de Bijbel te leren.

Romeinen 11:12

Als wij spreken over Romeinen 11:11 hebben wij te maken met het woord: val. Op welke manier zijn zij gevallen? Wat was de oorzaak dat Isra•l is gevallen? Wij weten vanuit Romeinen 9:32 dat Isra•l viel over de Steen:Christus. Het is voor ons ook belangrijk om te noteren dat Isra•l zich al verschillende keren aan de steen heeft gestoten, maar nog niet is gevallen. Je kunt verschillende keren tegen een steen aanlopen maar dan ben je nog niet gevallen, maar op een gegeven moment betekent het hun val. Laten we bijvoorbeeld de eerste keer nemen dat Isra•l tegen de steen aanliep maar nog niet viel:

Lukas 23:33

En er waren nog vele andere keren dat Isra•l, in de typologie tegen de steen aanliep, tegen de wil van God. Tegen wat God deed. Maar hier is het de eerste keer dat het type tot een beeld is geworden, want Christus is nu geopenbaard en zij hebben Hem gekruisigd. Zij zijn in feite op dat moment tegen de steen aangelopen, maar zij zijn nog niet gevallen. Dat is eigenlijk de fout die veel mensen maken, of zij halen door elkaar: het stoten, vallen en verwerpen en afstoten. Dat zijn verschillende termen die u in de gaten moet houden, omdat het stoten: de kruisiging, nog niet hun val betekende. Daarom weten wij dat het Lichaam van Christus niet op dat moment is begonnen. Waarom is het Lichaam van Christus op dat moment niet begonnen of kon het niet beginnen? Omdat Isra•l, terwijl zij Gods Zoon kruisigden, nog gevallen zijn. Christus zegt het hier Zelf: Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.

de deel verharding over Israel

Handelingen 3:12-14

Petrus beschuldigt hen hier niet van moord, want eigenlijk wat daar gebeurde was puur moord: je neemt iemand die onschuldig is en je laat Hem kruisigen, en dat is onrechtvaardigheid en moord. Maar dat zegt hij niet, omdat wij achteraf ook weten dat het de bedoeling van God was, dat Christus voor de zonde van de wereld zou sterven. Dus Petrus spreekt niet over moord, maar hij spreekt over het feit dat zij iemand hebben verloochend. Het is alsof hij zegt: o.k. dit kunnen wij verdragen, we gaan verder, en dat is ook duidelijk, omdat Hij op dat moment nog steeds bezig is met Isra•l, Isra•l heeft op dat moment nog een kans. Als zij de opgestane Christus als hun Verlosser zouden aanvaarden, de betere dagen zullen komen. Daarom legt Petrus geen nadruk op de negatieve kant van hun daad, maar juist op de positieve kant, dat Hij uit de dood is opgestaan en dat in Zijn Naam deze persoon genezen is, dus u ziet ook in dat geval is Isra•l weer gestruikeld, liep tegen de steen aan, maar is nog niet gevallen. En dat is belangrijk omdat het grootste deel van de zogenaamde christenen leert dat God Isra•l al tijdens de kruisiging opzij heeft gezet. Vooral als men spreekt over wanneer het Lichaam van Christus is begonnen, dan zeggen mensen: met de kruisiging, andere mensen leren dat het tijdens het Pinksterfeest was. Terwijl wij weten dat in hoofdstuk 3 van Handelingen Petrus nadrukkelijk bezig is om hen het Evangelie van het Koninkrijk te prediken. Isra•l heeft zich ook op dat moment tegen de steen gestoten, maar is nog niet gevallen. Onthoudt die termen: struikelen, vallen of niet vallen.

Nu is de vraag: wanneer is Isra•l eigenlijk wel gevallen? Wanneer is het moment dat zij uiteindelijk weer tegen de steen aanliepen, struikelden en vielen?!

Handelingen 6:6-10

Wij zien dat in die tijd, een periode van ongeveer 2 jaar, er een grote toename was in de synagoge van volgelingen. Kunt u zich voorstellen, mensen komen tot geloof, worden genezen, er is daar echt een opwekking, en aan de andere kant kunnen de mensen van de synagoge het niet aan. Er komt twisten, ze gaan in discussie, maar ze kunnen die man niet aan in zijn argumentatie. En, let op, de argumentatie was in liefde, in wijsheid, was in de kracht van de Heilige Geest. Het was geen discussie tussen geleerden, of wat wij vaak hebben, dat mensen negatief gaan discussiëren.

Handelingen 7:13

Stefanus herhaalt uit de geschiedenis van het volk al de momenten dat zij over de steen zijn gestruikeld. Dat zij hebben verloochend, zij hebben Jozef verloochend, Mozes verloochend, zij hebben de Heere Jezus verloochend, en als wij gaan naar

Handelingen 7:51 lezen wij:

En nu hebben wij hier het moment, wat gebeurt hier? dat Isra•l de prediking verwerpt van de Heilige Geest. Isra•l struikelt over de steen, Isra•l verwerpt de prediking van de kleine kudde, zoals zij hebben gezien, de kleine minderheid in Isra•l die wel geloofde, het volk verwerpt hun inzet, de inzet van die Gemeente. En op dat moment, weten wij, hebben zij de onvergeeflijke zonde gepleegd. En nu moet u in de gaten hebben dat de onvergeeflijke zonde geen zonde is die met onze daden heeft te maken, maar het is de zonde, nationale zonde, die Isra•l heeft gepleegd tegen de Heilige Geest. Hoe hebben zij dat gedaan? Eerst hebben zij de Vader verworpen, in Samu•l, ten tweede hebben zij Christus aan het kruis verworpen en ten derde hebben zij nu, toen zij Stefanus stenigden, de Heilige Geest verworpen. Nu weten wij, dat op het moment dat dat gebeurde er een nieuwe tijd kwam, een nieuwe bedeling nam

de deel verharding over Israel

plaats. En als u het volgende van de gebeurtenissen bekijkt, bedenkt: God kon op dat moment juist terugkomen om de wereld te oordelen. Maar dat heeft God niet gedaan. In plaats daarvan kwam er genade! Dus in plaats van terug te komen om de wereld te oordelen is de genade toegenomen. Waar de zonde toenam, de genade nog meer. En het is al bijna 2000 jaar dat God genade verkondigd en aanbiedt, verzoening. En dat is eigenlijk het resultaat van de val van Isra•l. Behoudenis voor een ieder die gelooft, onder de heidenen. Zo weten wij ook, dat omdat Isra•l gevallen is, de rijkdom van Christus naar de wereld is gegaan. Wat is de rijkdom van Christus? Wat is de rijkdom van God? Het is wat God doet voor de mensen, en voorheen heeft God dit alleen met Isra•l gedaan. En nu ging Zijn rijkdom in Christus naar de hele wereld, maar merk ook voor uzelf het volgende op: niet via het oorspronkelijke plan, het profetische plan, maar volgens het geheimenis. Om dit samen te vatten: Wij hebben hier gezien dat het woord struikelen een heel belangrijk woord voor ons is, omdat de vraag is: wanneer zijn zij gevallen? Niet altijd toen Isra•l struikelde ontstond er een val. En als wij spreken over, wanneer het Lichaam van Christus is begonnen, moeten wij onszelf altijd afvragen: wanneer is Isra•l gevallen?

In Romeinen 11:12 lezen wij dat God nu Zijn rijkdom, Zijn schat gaat geven aan iedereen die gelooft. Efeze 1:1-7

En hun vermindering de rijkdom der heidenen, wat is hun vermindering? De vermindering is eigenlijk, een progressieve ontwikkeling, een voortschrijdende ontwikkeling. Als wij spreken over struikelen, struikel je in ••n keer, als u valt gebeurd dat snel in ••n keer, dat was Handelingen 7. Maar als wij spreken over hun vermindering, dan spreken wij in de Schriften over het minder worden, steeds minder worden tussen Handelingen hoofdstuk 7 t/m Handelingen 28. Vanaf het moment dat de val heeft plaatsgevonden werd het steeds minder dat God met het volk Isra•l bezig was. Stap voor stap, steeds minder, minder spreken in tongen, minder wonderen, minder genezingen, minder dopen (eerst was er sprake van dopen, later in Efeze 4 is er sprake van ••n doop). Alles wordt minder, minder en minder.

Terwijl wij spreken over het onderwerp van de vermindering tijdens het boek Handelingen, moeten wij nog een paar dingen in onze gedachten hebben en dat is in :
Jo•l 2:32

Het is namelijk zo dat als wij over het boek Handelingen spreken, moeten wij ook de positie van Judea in de gaten hebben. Het is niet zomaar dat er verandering in Gods programma kwam, als wij goed naar Gods profetische plan kijken in Jo•l 2:32 en in Zacharia 12:7 dan begrijpen wij daaruit dat Judea een belangrijke positie heeft in Gods profetische plan. Wij leren uit Jo•l 2:32 dat Jeruzalem, of de berg Sion, de plaats is waar de kleine kudde zijn verlossing zal vinden. Het zal eigenlijk daar in Jeruzalem beginnen. De wet zal ook uit Sion komen, ook Zacharia 12:7 leert ons dat het daar moet beginnen.

Zacharia 12:7

Zodra, en daar kwam ook de omwenteling in Gods programma, Judea de prediking van Gods Geest niet heeft geaccepteerd kwam de verandering in Gods programma. Omdat Gods profetische programma moest in Judea beginnen, in Jeruzalem, de wet zal uit Sion komen. Wij zien ook in Handelingen 8:1 dat de discipelen in Jeruzalem bleven.

de deel verharding over Israel

Handelingen 8:1

Aan de hand hiervan leren wij dat de juiste tijd, of de tijd dat de omwenteling kwam, Handelingen 9 is! Rond die tijd, van Handelingen 9 kwam er een verandering in Gods plan. In Handelingen 9 is de apostel Paulus tot bekering gekomen. In Handelingen 10,11 lezen wij aan de hand daarvan, omdat Paulus is bekeerd, Petrus naar Cornelius is gegaan. Dus dat is allemaal een voortschrijdende ontwikkeling.

In Handelingen 13, worden de heidenen in Antiochi• benaderd, dat is eigenlijk het Syri•, Turkije van tegenwoordig. In Handelingen 18 wordt Griekenland benaderd.

Dus u ziet dat ook geografisch de Goddelijke boodschap richting Azi•, Europa gaat, de heidense wereld van toen.

In Handelingen 28 wordt Rome bereikt, het centrale punt van die tijd. Nogmaals als wij spreken over de val: die is met de steniging van Stefanus begonnen. Spreken wij over de vermindering: die begon vanaf hoofdstuk 7 t/m hoofdstuk 28. Laten wij een paar Schriften met elkaar lezen, zorg ervoor dat u zelf deze Schriften vanuit de Bijbel tot u laat doordringen, niet op de manier dat ik het zeg, hoe overtuigend ook, maar laat de Schrift in u doordringen. Zodat u later niet alleen begrijpt wat ik over de Schrift zegt, maar u krijgt ook de indruk en de overtuiging dat dat het gene is dat wij ook uit de Schrift kunnen halen, dat het de waarheid is.

1 Thessalonicenzen 2:16

Paulus gaat verder naar de heidenen, en op basis van de ontwikkelingen tussen Handelingen 7 en 28, begrijpen wij dat vanaf het moment dat Isra•l is gevallen, het Koninkrijk-evangelie niet meer aan hen wordt aangeboden. Dus vanaf Handelingen 7, nadat zij Stefanus hebben gestenigd, wordt het Koninkrijk niet meer aan Isra•l aangeboden.

Handelingen 22:18,19

Handelingen 26:17

Paulus is de apostel voor de heidenen, en nu begrijpen wij ook dat de heidenen in deze tijd iets hebben wat Isra•l niet heeft. Isra•l is gestruikeld en de heidenen niet. De heidenen hebben rechtvaardigheid met God, door het geloof:

Romeinen 9:30,31

Als wij het hebben over de heidenen dan hebben wij het over de mogelijkheid om door het bloed van de Heere Jezus Christus wederom geboren te worden. Het gaat hier niet om een kerk, het gaat om de individuele heidenen, degenen die buiten het verbond met Abraham stonden. En nu hebben zij een voorrecht, privilege, zij kunnen rechtstreeks tot God komen, niet via Isra•l, niet via de verbonden, maar uitsluitend via het kostbare bloed van de Heere Jezus Christus.

Als wij nu met de materie die wij geleerd hebben, teruggaan naar hoofdstuk 11, dan leren wij dat vanaf nu Paulus Isra•l gaat uitdagen. Hij daagt Isra•l uit, hij zegt tegen Isra•l: kijk naar de heidenen, volg hun voorbeeld om behouden te worden. Het gaat niet om hen daden, maar om de weg om behouden te worden, namelijk alleen door het geloof. Dus de prediking voor Isra•l is nu: leer van het Evangelie dat Paulus, de Jood, aan de heidenen verkondigd, leer van hem, dan kun je ook zalig worden.

de deel verharding over Israel

Romeinen 11:15

Met andere woorden: op het moment dat Isra•l opnieuw opgewekt zal worden, aangenomen: Ezechi•l, het dal van de dorre doods beenderen, het gaat hier niet 1948, maar om de toekomst, de opwekking van Isra•l. Als hun verwerping veel voor de wereld betekent, en als u kijkt wat de wereld, de ontwikkelde wereld heeft gekregen door de Bijbelse wetenschap, dan begrijpt u dat de wereld vele malen meer zal ervaren op het moment dat Isra•l opnieuw wordt geroepen en aangenomen. Als nu, tijdens hun verwerping de heidenen geestelijke welvaart hebben, moet u nagaan wat er zal gebeuren als Isra•l, en dat gaat gebeuren, opnieuw wordt geroepen en weer aangenomen wordt. Het zal niet alleen een geestelijke opwekking zijn voor deze aarde, maar ook een economische opwekking. Er zal een volledige rechtvaardigheid heersen op deze aarde. En als wij zeggen rechtvaardigheid, betekend dat: wij trekken dit recht, iedereen gelijk, geen oorlog, geen honger. Daarom zegt hij ook verder tegen de heidenen, om niet zomaar te roemen, omdat God nu voor ongeveer 2000 jaar Zich voorgenomen om Isra•l een les te leren. Om hen tot jaloersheid te verwekken. Maar de heidenen moeten niet trots zijn, alsof zij beter zijn, nee, het is juist door de val van Isra•l. Als Isra•l niet was gevallen dan hadden de heidenen dit niet kunnen ervaren.

Als wij Romeinen 11:15 lezen moeten wij goed opletten dat er staat: hun verwerping, en hun verwerping nam al plaats met de steniging van Stefanus. Toen werd Isra•l verworpen, toen begon ook hun val. Men leert, er zijn veel mensen die leren dat hun aanneming net zo zal zijn als hun vermindering. Dat hun aanneming ook geleidelijk aan zal komen. Daarom krijgen wij ook in de evangelische wereld dat mensen 1948 zien als het het begin is van dat God Isra•l weer opnieuw aangenomen heeft. Maar als wij spreken over de verwerping en aanneming gaat dat in ••n keer. Dat is geen voortschrijdende gebeurtenis, het is een ••nmalige gebeurtenis. Hier spreekt hij niet over hun vermindering, die voortschrijdend plaatsnam, maar hier spreekt hij over een ••nmalige gebeurtenis. Over verwerping, en op een gegeven moment worden zij aangenomen.

Romeinen 11:16-25

Hier lezen wij een belangrijke discussie over het feit dat God niet terzijde heeft gezet. Straks gaan wij zien wat wat is. Maak voor uzelf een notitie dat Romeinen 11:16-25 spreekt over een bepaalde gebeurtenis, maar uiteindelijk is het volk niet volledig verstoten. Het is een tijdelijke, bedelingswaarheid die we tot nu toe hebben besproken.

Romeinen 11:16

Laten wij als wij Romeinen 11:16-25 doornemen voor onszelf een woordenboek maken. Wie is wat, dat is heel belangrijk, wie is wat in deze gebeurtenis, die zoveel mensen een beetje verkeerd interpreteren. Want zodra wij de interpretatie niet als bedelingswaarheid zien, dan zullen wij in de moeilijkheden komen.

1. Wie is wat? Wie is de eersteling?

Jakobus 1:18

Wij hebben ook gezien dat de eerstelingen, de minderheid onder Isra•l is die Christus wel heeft geaccepteerd. Eerstelingen, de eerste vruchten, in het engels: first fruit is de kleine kudde, het kleine volk, natie, de minderheid van de gelovigen.

Openbaring 14:4

Met andere woorden, dat zijn de 144.000 mensen die uit de verdrukking komen.

de deel verharding over Israel

2. Wie is de wortel? De wortel is Abraham.

3. Als wij spreken over de wilde olijftakken, dan hebben wij het over de afgesneden heidenen. Het zijn de heidenen die afgesneden zijn.

4. En dan hebben wij ook de goede olijftakken, en dat zijn Gods uitverkoren mensen. De mensen die Christus aangenomen hebben.

5. En de sommige, enige takken: is eigenlijk de natie Isra•l in de dagen van Paulus.

Ik weet niet of jullie je wel eens hebben afgevraagd: waarom een olijfboom? De olijfboom vertegenwoordigd geestelijk leven. Dat is eigenlijk de symboliek achter de oli-jfboom, dat kunnen wij ook op andere plaatsen zien:

Richteren 9:7-15

Hier zien wij dat de olijfboom Isra•l's geestelijke geschiedenis is. De vijgeboom is eigenlijk het religieuze Isra•l, de wijnstok is Isra•l's nationale leven en de doornenstruik is de afgoderij die binnen Isra•l was. Hier zien wij vier bomen, en niet voor niets spreken wij bij de olijfboom over vettigheid: geestelijke zegeningen die de wereld zal ervaren via Isra•l.

Dus voor wij Romeinen 11:17 gaan lezen hebben wij een klein woordenboek opgebouwd, en laten wij kijken of wij deze redenatie ook terug kunnen vinden in de Schrift.

Romeinen 11:17

Wie zijn die: enige der takken? We gaan terug naar ons woordenboek dat zegt: de natie Isra•l in de dagen van de apostel Paulus.

En wie is de wilde olijfboom? Dat is het deel van de heidenen, dat eigenlijk ook afgestoten is, dat is al een tijd geleden, met de torenbouw van Babel. Deze groep mensen worden gezien als een wilde olijfboom, die hoorden niet bij de verbonden, en bij de beloften, die hadden geen plaats in de beloften die God aan Abraham heeft gedaan. Ja, God nam enige van de takken, het volk Isra•l had hun plaats in de verbonden van Abraham, of in de wortel, deze groep mensen heeft God even apart gezet, en in hun plaats nam Hij een andere groep mensen, dat zijn de heidenen. Wie waren de heidenen? Dat waren de mensen die niet bij Isra•l hoorden. Deze groep mensen neemt God en die plaatst Hij in de mogelijkheid om bij de beloften van Abraham te zijn. Hij plaatst hen en geeft hen de mogelijkheid om ook deel te hebben aan de wortel: in dezelfde plaats inge•nt. En de wortel en de vettigheid des olijfbooms deelachtig te zijn. De wortel, dat zijn de zegeningen van Abraham, de vettigheid zijn de geestelijke zegeningen die daar uitvloeien. Dus nogmaals, wij hebben een boom en de boom heeft een wortel, en de boom vertegenwoordigd zegeningen, zegeningen naar de wereld, vettigheid naar de wereld, geestelijke welvaart naar de wereld. En de vader van deze belofte, van dit plan is de wortel, namelijk Abraham. Van nature is Isra•l de takken van die boom, maar op een bepaald moment neemt God enige van die takken, niet allemaal, en haalt die weg, dat is de meerderheid van de takken van die boom, en daarvoor in de plaats neemt Hij andere takken, takken die er helemaal niet bijhoren, dat waren de heidenen, en die plaatst Hij voor enige tijd in de beloften van Abraham, en in de geestelijke zegeningen die daar voortkomen.

de deel verharding over Israel

Romeinen 11:18

In vers 18 lezen wij dat Paulus de heidenen beveelt, die groep mensen die in de olijfboom zijn inge•nt, om niet te roemen tegen die andere takken. Niet te roemen in het feit dat God het volk Isra•l voor enige tijd verworpen heeft. Hij heeft hen niet verstoten, Hij heeft hen verworpen, dus roem niet, om die reden dat de wortel u draagt en niet u de wortel. Dus het is wat God Abraham, Izaak en Jakob beloofde, wat mogelijk maakte dat de olijfboom tot stand kwam, en niet het feit dat de heidenen nu in Christus zijn of in de boom zijn inge•nt. Zij moeten zich elke keer realiseren dat de oorspronkelijke beloften aan Abraham, Izaak en Jakob zijn gegeven en aan hun nakomelingen.

Jeremia 11:16

Hier lezen wij dat de afgebroken olijftakken, het al geprofeteerde oordeel over Isra•l vertegenwoordigen.

Wij leven in de bedeling van genade, en de speciale apostel voor deze tijd is de apostel Paulus. En als u onderscheid maakt tussen zijn bediening en andere bedieningen, b.v. van de twaalf, dan kunt u aan mensen een duidelijk Evangelie verkondigen. Omdat u de mensen precies wat God in deze tijd doet, namelijk: Hij oefent genade, het is de bedeling van genade, en alle facetten van dit Evangelie, van de tijd waarin wij leven, hebben eerst met genade te maken: God geeft ons iets dat wij eigenlijk niet behoren te krijgen, buiten de regel, Hij geeft ons genade, en Zijn genade woont ook in ons.

Romeinen 11 Laat duidelijk de genade zien die God oefent met het volk Isra•l. Aan de ene kant heeft Hij het volk terzijde gezet, Hij heeft het volk voor enige tijd blind gemaakt, aan de andere kant weten wij dat zodra de Gemeente opgenomen is, Hij in Zijn genade Zijn volk terugroept.

In alles, in deze studie, geven wij God de glorie, allen voor Hem is de glorie. Nogmaals wil ik altijd de mensen danken die mij helpen om deze studie in elkaar te zetten: Broeder Tom Bruscha uit Amerika, die voor mij het materiaal copie•rt, pastor Richard Jordan die alles heeft nagezocht, mijn vrouw, gezin die mij de tijd en rust geven om de cassette in te spreken. Daardoor begrijpen wij dat wat wij weten, is niet allemaal voor onszelf en het is juist de opdracht van de apostel Paulus dat wij zullen roemen in die mensen, niet omdat die mensen zo bijzonder zijn, maar wij ervaren daardoor het werk van het Lichaam, iedereen heeft zijn bijdrage in dit Lichaam. Iedereen doet wat, en zo krijgen wij een geheel werk. Ook ik ben niet in staat om alles zelf op te zoeken, wel te controleren of de dingen inderdaad waar zijn, en daardoor ben ik in staat om u dit door te geven. En ik weet dat er een tijd komt, en bij sommigen is de tijd er al, dat u dit weer aan andere mensen zult doorgeven. En dat zullen wij allemaal doen totdat de Heere zal komen. Alleen voor Hem is de glorie, amen.

Voordat wij verder gaan met onze studie in Romeinen 11 wil ik erbij zeggen dat er ook een vertaling is van het Romeinenboek, het commentaar, uitleg vertaald door br. Johannes in 't Veld.

Dit zal u helpen om de hele uitleg rond de olijfboom duidelijk te begrijpen, en inzicht te geven. Het is niet mijn bedoeling om in deze Bijbelschool op alles diep in te gaan, want anders krijgen wij het effect van door de bomen zien wij het bos niet meer. Dus zodra wij iets in het Nederlands hebben vertaald, probeer ik ook naar dat materiaal te verwijzen. Voor degenen die Engels beheersen verwijs ik naar tal van lectuur die jul–lie tot een hulpmiddel kan zijn. Vergeet niet, als u later predikant zult worden, of u bent een Bijbelleraar, wat dan ook, op elk gebied in het geestelijke werk zult u een naslagwerk moeten hebben. Voor de simpele reden dat God nooit alles aan ••n mens heeft bekend gemaakt. God heeft een paar dingen aan mij duidelijk gemaakt, en aan andere broeders en zo ook aan u. En een naslagwerk is eigenlijk een verzameling van bepaalde gedachten, bepaalde notities van

de deel verharding over Israel

iemand, die de Bijbel goed heeft bestudeerd. Daarom blijft een naslagwerk altijd belangrijk, wij doen ons best om veel dingen te vertalen, maar wegens gebrek aan mankracht en tijd is niet alles mogelijk.

Romeinen 11

Nadat wij details hebben gezien van wie is wat, ga ik nog een keer globaal vanaf Romeinen 11:16 de dingen doornemen. Want wij moeten de dingen ook in z'n globaliteit zien, en kort en krachtig kunnen uitleggen.

Eerst moet u voor uzelf kunnen uitleggen wie wat is. (de wortel, de vettigheid, etc.) Zodra u dit op een rij heeft, met de teksten erbij, dan gaat u die Schriftgedeelten vanaf vers 16-24 een paar keer lezen, en het hoofdzakelijke idee daarachter te begrijpen. Want als u dat goed onder de knie heeft, dan kunt u dit ook makkelijk aan andere mensen uitleggen. Laten wij niet vergeten, zoals wij telkens hebben gezegd en geleerd, dat het hier om een bedelingswaarheid. Het heeft niets met rechtvaardigheid of met behoudenis van de individuele mens te maken, maar het heeft voornamelijk met bedelingswaarheid te maken.

Wij lezen vers 16

Hier gaat hij van een bepaalde waarheid uit, we hebben gezien dat de wortel de zegeningen van Abraham zijn, en alles wat uit de wortel voortkomt is heilig, het resultaat is ook heilig. Als wij een brood bakken van goed deeg is het brood lekker. Op het moment dat iemand deel krijgt aan de zegeningen van Abraham, is het resultaat ook geestelijk.

Romeinen 11:17

Aan de wortel van de olijfboom kwamen takken, dat waren de zegeningen die God de wereld had beloofd via het volk Isra•l, en voor enige tijd, komen we er achter als u straks verder leest, zijn de natuurlijke takken even terzijde gezet.

In vers 22 zegt hij: gevallen, zij zijn even terzijde gezet, wij hebben gezien dat zij niet verstoten zijn voor altijd, maar Hij heeft hen even uit de normale gang van zaken gehaald. En in de plaats van die van die geestelijke zegeningen, en hier gebruikt de apostel het beeld van de olijfboom, olie, vrucht, glorie, olie heeft later ook met de Geest te maken. En nu zijn de heidenen geplaatst in die geestelijke zegeningen. De vettigheid staat voor de geestelijke zegeningen die van Abraham komen.

Romeinen 15:27

De heidenen konden gebruik maken van het geestelijke voordeel van Isra•l, en nu moeten de heidenen Isra•l ook helpen, in Paulus dagen, dat zij deel zullen hebben in hun materie•le voordeel. De vettigheid nu, zijn de heidenen die niets met Abraham hadden te maken, die in het kanaal van zegening worden geplaatst, de olijfboom, en zij nemen deel in de vettigheid, vettigheid die laat groeien. Als iemand rijk is, zijn er veel mensen die naast hem genieten van zijn vettigheid. Als de man rijk is zorgt hij voor werkgelegenheid: hij heeft een chauffeur, en een keukenmeisje, mensen die leven van de vettigheid van die rijke man. Zo leven wij ook van de geestelijke zegeningen die God aan Abraham heeft beloofd.

de deel verharding over Israel

Romeinen 11:18

Als u dit leest begrijpt u ook dat het roemen een roemen is van de heidenen in de zegeningen van Abraham. Als u kijkt naar de kerkgeschiedenis toont deze geschiedenis roem tegenover nederigheid, omdat degenen die deze situatie draagt de wortel is en niet zichzelf, de belofte aan Abraham. Waarom mogen de heidenen niet roemen? Het is niet door hun daden of door hun geloof dat zij in de zegening zijn terecht gekomen, maar andersom, door het geloof van Abraham en door wat God aan Abraham heeft beloofd. Dus nogmaals in vers 18: de wortel draagt u en niet andersom.

Romeinen 11:19,20

Telkens als u dit stuk leest moet u denken aan de bedeling der waarheid. Over de tijd van de heidenen, de tijd dat Christus onder de heidenen is, zoals wij in de Kolossenzenbrief leren, Christus is nu onder de heidenen, het is nu ter beschikking gesteld van de heidenen om in Hem te kunnen geloven, en direct door het Evangelie behouden te worden. Een heiden, in deze tijd hoeft niet naar Isra•l te gaan, hij hoeft niet aan de jas van een Jood te trekken om een kind van het verbond te worden. Het enige wat hij moet doen is: geloven, geloven dat Christus stierf voor zijn zonden en is opgestaan voor zijn rechtvaardigheid. Dus aan de ene kant hij zeggen: ja, zij zijn eerafgebroken en ik kwam in de plaats, dat is ook zo, maar de heidenen zullen zich altijd moeten afvragen wat de reden was dat zij afgebroken zijn. Wat was de reden dat Isra•l na de steniging van Stefanus is afgebroken, en wat was de reden dat degenen die niet bij het verbond hoorden erbij gekomen zijn. De reden was: geloof en ongeloof.

Romeinen 9:30-32

Dus de roem van de heidenen kan niet gegrond zijn, omdat de reden eigenlijk het ongeloof van Isra•l is. Het is niet omdat de heidenen beter waren, maar Isra•l in zijn ongeloof is afgebroken en de heidenen zijn door het geloof erin gekomen. Als u ook kijkt hoe het geloof komt, dan begrijpt u dat het ook genade is, God gaf hen de boodschap, het goede nieuws, waarin zij konden geloven, hun vertrouwen plaatsen: namelijk dat God besloten heeft om Zijn Zoon nu onder de heidenen te verkondigen, en dat is het enige goede nieuws dat bij iemand geloof kan geven. U plaatst dan geloof, maar zodra God niet had besloten om Zijn Zoon onder de heidenen te verkondigen, konden de heidenen geen geloof hebben. Omdat zij nog steeds in de ijdelheid van hun verstand hadden rondgelopen, gelooft in dingen die onmogelijk zijn.

Romeinen 11:20

Niet hoogmoedig... en als u kijkt naar de verbondstheologie, de reformatorische theologie, ziet u in feite een stelsel, zogenaamde waarheden die gebaseerd zijn op hoogmoedigheid. Hoogmoedigheid omdat men leert dat de Gemeente in de plaats van Isra•l is gekomen. Terwijl de Schrift nadrukkelijk zegt dat het niet in plaats is. Zij zijn voor enige tijd afgebroken, maar de wederopstanding van Isra•l is nabij, dat is ook duidelijk in de Schrift.

Romeinen 11:21

Wanneer wij het woord gespaard en sparen moeten wij hier ook telkens er aan denken dat het gaat om bedelingswaarheid. Dus daarom gaat u uzelf afvragen: in welke vorm zou God ons anders niet sparen? Wat kan er gebeuren? Mensen die deze teksten verwarren met een behoudeniswaarheid gaan hier gelijk concluderen dat wij onze behoudenis kunnen verliezen. Dus mensen die roemen over Isra•l, kunnen ook afgestoten worden. Maar als dat waar was dan deugd alles wat wij tot nu toe hebben geleerd niet. Want wij hebben nadrukkelijk geleerd dat juist Romeinen 8 ons duidelijk laat

de deel verharding over Israel

zien dat de heiligen in Christus een vaste hoop hebben en dat niemand ons kan scheiden van de liefde van God. Dus het enige antwoord is dat Romeinen 9,10,11 over bedelingswaarheid spreekt. Het einde van het voordeel dat de heidenen hebben kan elk moment daar zijn. Hoe? Op het moment dat de Gemeente wordt opgenomen, dan hebben de heidenen hun voorrang verloren. Dat komen wij strakts weer tegen.

Romeinen 11:22

Nu gaat het weer over Isra•l, het gaat niet over verliezen van behoudenis, het gaat weer over Isra•l. Het feit dat de bedeling van genade zo lang duurt, en de basis daarvan is het geloof, het is het geloof die het vasthoudt, en zodra dat de heidenen roemen, roemen in het feit dat zij een plaats hebben in de olijfboom, kan God elk moment deze voordeeltijd aflassen. De woorden hier kunnen ook goede woorden zijn voor de ongelovige heidenen, of de religieuze heiden, de religieuze heiden roemt alleen in zijn traditie, hij roemt, net als Isra•l in een ritueel verbond, in een rituele doop, Isra•l roemde in de besnijdenis, dat kunnen wij telkens door de hele Schrift heen zien. Toen Johannes de Doper kwam, en hij doopte hen in de woestijn, Matthe•s 3, liet iedereen zich dopen, behalve de Farizee•n, zij roemden in wat zij deden, dus zij hadden het niet nodig. In Johannes 8 zien wij precies hetzelfde, Johannes spreekt tegen Isra•l, de Heere Jezus zegt tegen hen dat zij kinderen des duivels zijn, slaven, en zei zeggen: hoe kan dat, wij zijn kinderen van Abraham, niet van de heidenen. Dus u begrijpt dat een religieus iemand vaak roemt in een belofte, en hij vergeet dat er geloof bij moet komen! Dat zijn ook sterke woorden voor alle religieuze mensen, die, ook in deze tijd, goed opletten om naar de kerk te gaan, besnijdenis, naar de moskee of wat dan ook en niet begrijpen, dat deze tijd van de heidenen afhankelijk is van het feit dat iemand gelooft! Gelooft hij niet, dan verliest hij al zijn voordeel. Dan valt hij onder hetzelfde oordeel zoals Isra•l.

Romeinen 11:23

In de toekomst, Zacharia 14 als Hij op de Olijfberg terugkomt, zal iedereen Hem zien.

2 Korinthe 3:16

Zodra Isra•l niet in Christus gelooft is er een deksel over hen. Nu begrijpen wij dat in vers 23 het feit dat zij in onge–loof zijn iets tijdelijks is. En als zij in het ongelooft niet blijven... en dat komt, zodra Christus op deze aarde zal terugkeren dan zullen zij niet meer in ongelooft staan. Zij zul–len weer inge•nt worden, want God is machtig hen weder in te enten. Op het moment dat de Gemeente wordt opgenomen, en daarna, enige tijd later, de laatste week van Dani•l: de eerste 3,5 jaar vrede•rijk en daarna 3,5 jaar oorlog en dan komt de Heere Jezus Christus, en elk oog zal Hem zien. Dan komt het overblijfsel van ongelooft tot gelooft. En op dat moment worden zij opnieuw in de zegening van Abraham ge•nt. God is machtig om dat te doen.

Romeinen 11:24

Als God machtig was om onnatuurlijke takken in te enten, is God dan niet machtig om de oorspronkelijke takken weer terug te plaatsen. Als u dit nu met de medische wereld vergelijkt, wat zij met de mensen kunnen doen, of u kijkt naar de natuurkunde, in de landbouw: dat men van een vreemde tak een hele nieuwe vrucht kan cre•ren, dan komt de apostel Paulus met een heel logische redenatie. In zijn tijd was de medische wereld niet zo ontwikkeld als in onze tijd, of in de landbouw, maar hij kwam met een logische redenatie. Hier spreekt een religieus mens, hij was ••n van Farizee•n die zich niet zou hebben laten dopen, zij riepen het oordeel over zichzelf, die persoon nu begrijpt en ervaart hoe groot de genade van God is, hoe groot de Goddelijke werking was dat Hij

de deel verharding over Israel

vreemde takken nam en inentte in de olijfbom. Dus als God met zo'n grote genade in staat is om dat te doen, dan is God ook in staat om de oorspronkelijke takken terug in de boom te enten.

Romeinen 11:25,26

Hier begint een belangrijke Schrift. Als wij spreken over de openbaring van het geheimenis en wij benadrukken het feit dat Paulus een geroepen apostel is met een nieuwe bediening, of nieuwe bedeling, dan moeten wij dit telkens in onze gedachten prenten dat het eerste geheimenis dat wij moeten begrijpen (in de brieven van Paulus zijn wel 10, 11 geheimenissen) dat Romeinen 11:25 het eerste geheimenis is dat wij moeten begrijpen. Er is een hele lijst van geheimenissen, in grote lijnen: wij hebben Romeinen 11:25

Romeinen 16:25 de prediking van de Here Jezus Christus naar de openbaring van de verborgenheid.

1 Korinthe 2:7 het geheimenis van God

1 Korinthe 15:51 het geheimenis van onze verandering, i.v.m.de opname van de Gemeente.

Efeze 1:10,11 het geheimenis van Gods wil.

Efeze 3:1-6 het geheimenis van het Lichaam van Christus in deze bedeling.

Efeze 5:31,32 het geheimenis van het Lichaam van Christus: man en vrouw.

Efeze 6:19 het geheimenis van het Evangelie.

Kolossenzen 1:27 Christus onder u.

2 Thessalonicenzen 2:7 het geheimenis van de ongerechtigheid.

1 Timotheus 3:16 Het geheimenis van de godzaligheid.

Het is niet mijn bedoeling om al de geheimenissen te behandelen, maar het is belangrijk om eerst te begrijpen dat voor wij spreken over de unieke bedeling van genade, het unieke van het Lichaam van Christus, wij eerst moeten erkennen en onderscheid maken dat God Isra•l gedeeltelijk terzijde heeft gesteld. Dat is een geheimenis, en vaak zien wij ook mensen die over het Lichaam van Christus spreken, vooral in veel evangelische, maranatha kringen, maar niet met zo'n grote nadruk omdat die mensen nog steeds bezig zijn met alles rond het volk Isra•l.

Terwijl al de ontwikkelingen die wij rondom ons zien: 1948 en daarna, moeten wij begrijpen, en dat zeg ik ook als een Jood, iemand die uit Isra•l komt, dat God in deze tijd niet met het volk Isra•l bezig is. Deze tijd, de bedeling van genade is al honderden jaren aan de gang, is God niet met de nati•n bezig, niet met de volkeren, maar met individuen! En dat is ook duidelijk te bewijzen. God is niet bezig met een volk, maar met individuele mensen, Hij roept hen om behouden te worden op basis van het bloed van de Heere Jezus Christus. Dus daarom moet u zich eerst realiseren, voor u bereid bent om de waarheden omtrent het Lichaam van Christus te begrijpen, dat u Romeinen 11:25 goed moet doornemen.

In het tweede gedeelte van Romeinen 11:25 lezen wij dat de verharding voor een deel over Isra•l is gekomen totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. Als wij spreken over de volheid der heidenen moeten wij hier voor onszelf een notitie maken dat de meeste uitleggers hier altijd teruggaan naar Lukas 21:24 alhoewel als wij het woord der waarheid recht snijden dat niet het geval is. Lukas 21:24 spreekt over de volheid der heidenen tijdens het profetische plan.

Lukas 21:24

Maar als wij in Romeinen 11:25 spreken over de volheid, spreken wij over het volmaken van het Lichaam van Christus. En Isra•l is verhard, een deel van Isra•l is verhard, totdat...Tot wanneer duurt die huidige verharding? Tot de volheid der heidenen zal ingegaan zijn! Dus in de tijd waarin wij nu leven, voegt God elke keer een nieuw mens in het Lichaam van Christus, Hij voegt ze niet zozeer in een plaatselijke Gemeente, het is geen belofte dat de plaatselijke Gemeente groot zullen worden. Nee,

de deel verharding over Israel

de belofte is dat het Lichaam van Christus, de enige ware Gemeente, groot zal worden, met de dag voegt God mensen aan deze Gemeente toe.

Tot het moment dat de Gemeente zal worden opgenomen, en alzo zal geheel Isra•l zalig worden. Er zijn veel Joden die op basis van :26 leren dat al de Joden vanzelfsprekend zalig zullen worden. Isra•l is de naam van Jakob nadat hij met de Engel heeft gevochten. Als u dit goed leest in Matthe•s 24, dan gaat het daar over Jakob's benauwdheid. Dat is een andere naam voor de verdrukkingstijd. Maar het zijn de gelovige Joden, Isra•l, de Joden die geloven in Christus en die niet hebben gebogen voor de antichrist. Daarom zegt hij ook: heel Isra•l zal zalig worden. Het is net als dat wij in deze tijd zeggen: al de gelovigen zullen zalig worden.

Er wordt een volledige behoudenis beloofd aan het volk Isra•l, degenen die Abraham, Izaak en Jakob in hun geloof volgen, nadat onze tijd is verlopen, de bedeling van genade. Dus maak hier de scheiding: de verharding over Isra•l is ten dele, tot de volheid der heidenen zal komen.

Romeinen 11:27

Als wij spreken over dat verbond, gaan wij naar: Jeremia 31:31-33

In dit verbond spreekt hij over Isra•l, maar dit verbond gaat pas in werking nadat heel Isra•l is behouden.

Zo eindigen wij hoofdstuk 11 met :29

Wij zien hier dat bij God, de roeping van God, het plan van God, een bestemming heeft. En net als de heidenen voorheen onbarmhartigheid hebben gekend, zij hadden geen plaats in Gods plan. Nu is alles omgedraaid, nu onder deze bedeling van genade, werkt God alleen met de Gemeente: Joden en niet Joden in ••n lichaam. Maar die situatie kan elk moment omgekeerd worden: dat degenen die in ongehoorzaamheid zijn gebracht weer barmhartigheid zullen ervaren, en dan heeft hij het over het volk Isra•l. Wij moeten ons realiseren wat een glorie het voor de wereld zal zijn als God weer met Zijn volk gaat werken.

Als nu, tijdens hun ongehoorzaamheid de wereld zoveel dingen ervaart door de naam van de Heere Jezus Christus, denk na over de afgelopen 2000 jaar: de naam van de Heere Jezus Christus heeft wijsheid naar de wereld gebracht, door Zijn Persoon. Zijn naam is ook in veel opzichten misbruikt, maar boven alles is de naam van de Verlosser nog steeds actief en brengt in de levens van miljoenen mensen licht en hoop. Dat moeten wij niet onderschatten. Dus wat zal het nog meer zijn als het volk Isra•l tot geloof zal komen en de wet uit Sion zal komen, dat zal voor de wereld een geestelijke opwekking betekenen. Terwijl dit nog niet gebeurt, moeten wij nadenken over onze tegenwoordige houding ten opzichte van het volk Isra•l.

1 Petrus 2:9

Dat is eigenlijk de roeping voor het volk Isra•l, niet voor deze tijd, in deze tijd werkt God met de Gemeente.

de deel verharding over Israel

Maar in de tijd nadat de Gemeente opgenomen is.

1 Petrus 2:10

Gij die eertijds geen volk waart: dat is nu. De brief die Petrus schrijft is een profetisch woord voor de toekomst. Maar als wij deze brief in de toekomst lezen, en denken over het verleden (dat wil zeggen de bedeling van genade) dan begrijpen wij dat: gij die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt. Het eertijds van hun is onze tegenwoordige tijd. En het nu van hun is onze toekomstige tijd. Net als wij lezen in:

Efeze 2:11-13

Gij, die eertijds heidenen waart, het is de verleden tijd van deze bedeling van genade. De tijd toen de heidenen geen plaats hadden in de verbonden van God, het was de tijd dat God alleen met Israël bezig was. Het is de verleden tijd van deze bedeling van genade. Dat gij in die tijd waart zonder Christus, het is voor het begin van de bedeling van genade.

Maar nu: nu is de tegenwoordige tijd.

Dus wij zien dat God een wonderlijk plan heeft met de Gemeente, en een nog wonderlijker plan met Zijn volk Israël.

Lieve broeders en zusters, wij zijn hier aan het eind gekomen van Romeinen 9,10 en 11. Wij hebben hier verschillende dingen geleerd, en het is belangrijk om dit even voor u op een rij te zetten. Omdat een krachtige verkondiging van Gods geheimenis hangt af van het feit of je Romeinen 9-11 goed begrijpt. U zult niet krachtig over het Lichaam van Christus kunnen spreken, of verkondigen als u niet eerst voor uzelf duidelijk ziet dat God eerst Israël terzijde heeft gezet, met de bedoeling om de heidenen met Zichzelf te verzoenen. Daarom is de grote vraag die bij ons opkomt: Wanneer heeft God Israël verworpen?

Wanneer heeft God Israël onder blindheid besloten?

Dan pas kon Hij met de heidenen gaan werken, met het Lichaam van Christus. Wij hebben ook verschillende belangrijke Schriften gezien zoals Romeinen 9:32 Waarom zijn zij gestruikeld?

Dus je valt altijd als je de dingen niet in het geloof zoekt, maar door werken. Ook in ons dagelijkse leven, zullen wij altijd vallen, net als Israël, als wij de zegeningen niet in het geloof zullen zoeken, maar door middel van werken.

Romeinen 10:17 niemand heeft een excuus, niemand kan zeggen: ik heb geen geloof, niemand kan zeggen: ik heb het niet gehoord. Omdat Gods Woord overal wordt verkondigd. Geloof is uit het gehoor en het gehoor is door het Woord Gods. Daarom is dit een belangrijk stuk om door te nemen, om te zien waarom Israël geen excuus heeft.

En in Romeinen 11 is vers 25 een van de belangrijkste Schriften. De verharding is voor een deel over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn, dat is een verborgenheid die Paulus ons vertelt.

En ik ben de Heere dankbaar dat ik deze verborgenheid weet, omdat, ik weet niet of jullie dit ooit hebben gehoord, veel mensen zeggen: Israël is de sleutel voor de Bijbel...als deze kreet waar is, moet

de deel verharding over Israel

u te allen tijd de juiste plek van Isra•l kunnen vinden. Als Isra•l de sleutel is om de Bijbel te begrijpen, dan moeten wij ook in deze tijd duidelijk zien waar Isra•l is. Anders gaan wij veel energie verliezen, als wij veel nadruk op Isra•l gaan leggen, terwijl de hele bedoeling van deze tijd van genade is, dat wij aan de mensen het Evangelie van hun behoudenis zullen verkondigen, zonder verschil, of iemand een Jood is of een Griek.

Maar het Evangelie van behoudenis is voor een ieder die gelooft. Als wij de volheid, het volle inzicht, en de volle zekerheid in het Lichaam van Christus willen hebben, dan moeten wij nu duidelijk weten, dat God Isra•l, niet voor altijd verworpen of terzijde heeft gezet, maar voor enige tijd. Voor enige tijd is het Lichaam van Christus ingelast.

Dus ook met dit onderwerp willen wij God de glorie geven, alleen voor Hem, het is alles uit genade, genade dat wij mogen behouden zijn, maar ook de genade dat wij mogen kracht en in-zicht hebben om meer van Hem te kennen.

Voor Hem is de glorie, in de Naam van onze Heere en Heiland Jezus Christus, Amen!
